

BELGISCHE SENAAT**—**
BUITENGEWONE ZITTING 1988
—**—**
10 MAART 1988
—**Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie op lange termijn**

(Ingediend door de heer Verhaegen)

—
TOELICHTING
—

Het bos levert een grondstof die hernieuwbaar is dank zij langdurige inspanningen op het gebied van bosbouw en investeringen. De gemiddelde produktie van de Belgische bossen bedraagt 4,5 m³ per hectare en per jaar. Zoedende komt België, samen met Duitsland, op de eerste plaats in de E.E.G., waardoor de kwaliteit van het Belgische bosbeheer, zowel openbaar als privé, hoog geschat mag worden.

47 pct. van het Belgische bosbestand behoort toe aan de Staat en aan andere overheidsinstanties en 53 pct. van de totale oppervlakte is eigendom van meer dan 100 000 particuliere producenten. Het particuliere bestand is een van de meest versnipperde, maar ook een van de zwaarst belaste uit de hele E.E.G.

Terwijl de Staat sedert meer dan een eeuw reeds grote zorg aan de Staatsbossen besteedt en de gemeentebossen, die eveneens onder het Bosbeheer vallen, allerhande subsidies krijgen, wordt aan de privé-bossen niet de minste steun verleend.

Samen met de Staatsbossen dragen zij nochtans bij tot de bosbouwproductie en zij vervullen evengoed de andere aan het bos toegemeten functies, vaak

SENAT DE BELGIQUE**—**
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1988
—**—**
10 MARS 1988
—**Proposition de loi organisant certaines mesures fiscales en faveur de la production forestière à long terme**

(Déposée par M. Verhaegen)

—
DEVELOPPEMENTS
—

La forêt produit une matière première renouvelable grâce à de longs efforts de sylviculture et d'investissement. Pour la forêt belge, la production moyenne est de 4,5 m³ par hectare et par an, ce qui la place, avec la forêt allemande, en tête en matière de production dans la C.E.E. Ce fait démontre la qualité de la gestion forestière belge, tant publique que privée.

Quarante-sept pour cent du patrimoine forestier belge appartiennent à l'Etat et à d'autres pouvoirs publics, tandis que 100 000 producteurs privés se partagent les autres 53 p.c. de la superficie totale. Les forêts privées sont non seulement parmi les plus morcelées, mais aussi parmi les plus lourdement taxées de toute la C.E.E.

Alors que les forêts de l'Etat bénéficient de la sollicitude de celui-ci depuis déjà plus d'un siècle, et que les forêts communales, qui relèvent également de l'administration forestière, bénéficient de toutes sortes de subventions, les forêts privées ne reçoivent pas la moindre aide.

Elles contribuent pourtant, avec les forêts de l'Etat, à la production forestière et elles remplissent tout aussi bien les autres fonctions assignées aux forêts,

ten koste van aanzienlijke investeringen die door verscheidene generaties worden gemaakt.

Ondanks die opmerkelijke opbrengst, vooral te danken aan de naaldhoutsector, moet België meer dan 50 pct. van het hout dat wordt verbruikt, invoeren. Daardoor komt hout, naar de waarde, op de tweede plaats te staan op de lijst van ingevoerde grondstoffen, alleen voorafgegaan door aardolie.

Volgens de statistieken van de E.E.G. en de F.A.O. zal het aldus veroorzaakte tekort op de handelsbalans geenszins dalen; de consumptie zou jaarlijks immers met zo'n 2 pct. stijgen, terwijl de produktie tot aan het einde van de eeuw, jaarlijks slechts met 1 pct. zal toenemen.

De economische waarde van onze houtproduktie kan in de hand worden gewerkt door het wegwerken van scheefgetrokken fiscale toestanden. Maar de privé-bosbouw die de helft van de oppervlakte van het Belgisch bosbestand in beslag neemt, is sterk benadeeld in vergelijking met zowel de openbare boscijenaars in ons land als met de privé-boscijenaars in de andere landen van de E.E.G. Laatstgenoemden genieten immers fiscale en financiële voordelen die in België onbestaande zijn. Onze regeling inzake successierechten weegt zwaar op de rendabiliteit van de bosbouw.

De betaling van successierechten werkt altijd versnippering in de hand evenals verkopen die de verbroekeling nog verergeren, met als gevolg een steeds moeilijker beheer.

Het bosbestand wordt tijdens zijn levensduur verscheidene keren belast. In het extreme geval van de eik bijvoorbeeld, waarmee een groeiproses van 150 jaar is gemoeid, wordt de waarde van het hout, nog vóór het vellen, volledig opgeslorpt door de successierechten. Die successierechten leiden dan ook heel vaak tot vroegtijdige kappingen waardoor een tekort aan kwaliteitshout ontstaat, dat dan zal moeten worden ingevoerd.

Door het exploitatie-tijdschip van de bestanden uit te stellen, zou men de eenheidsprijs van de geproduceerde m³ aanzienlijk verhogen. Op die manier wordt de vermindering van de inkomsten voortvloeiend uit een reductie van de successierechten, ruimschoots gecompenseerd.

De winst die de gemeenschap zal maken op het stuk van de toegevoegde waarde en van de in dollars uitgedrukte besparing op de invoer zal groter zijn dan de hier voorgestelde belastingvermindering.

Successierechten in de landen van de E.E.G.

In grote trekken kan men de situatie in een aantal landen van de E.E.G. als volgt samenvatten :

souvent au prix d'investissements importants consentis par des générations successives.

Malgré ce taux de production remarquable, dû en majeure partie aux bois résineux, la Belgique doit importer plus de 50 p.c. du bois qu'elle consomme et il est significatif que le bois occupe en valeur la deuxième place dans le tableau de nos importations de matières premières, n'y étant précédé que par le pétrole.

Cette charge, qui déséquilibre notre balance commerciale, ne fera que s'aggraver selon les statistiques de la C.E.E. et de la F.A.O., car la consommation s'accroîtra annuellement de 2 p.c., alors que la production ne s'améliorera que de 1 p.c. jusqu'à la fin du siècle.

La valeur économique de notre production de bois pourrait être améliorée par l'élimination des distorsions d'origine fiscale. Mais les producteurs forestiers privés, représentant la moitié de la superficie de la forêt belge, sont lésés, tant par rapport aux producteurs publics de leur pays que par rapport aux producteurs privés des autres pays de la C.E.E. Ces derniers, en effet, jouissent d'incitants financiers et fiscaux qui ne sont pas accordés en Belgique; notre système de taxation successorale notamment grève lourdement la rentabilité forestière.

Le paiement des droits de succession entraîne toujours des morcellements et souvent des ventes qui aggravent encore l'émiettement de la forêt et par là les difficultés de gestion.

Ils taxent la forêt plusieurs fois pendant la vie d'un peuplement et, dans le cas extrême du chêne dont la période de production est de 150 ans, sa valeur est entièrement payée en droits de succession, avant même d'être abattu. Ces droits de succession sont surtout cause d'abattages trop précoces qui privent le pays de bois de qualité : il faudra l'importer.

En retardant l'âge d'exploitation des peuplements, la valeur unitaire des mètres cubes produits augmente de façon importante et compense ainsi largement le manque à gagner qui résultera de la réduction des droits.

La communauté récupérera, en valeur ajoutée et en économie d'importation payée en dollars, plus que la réduction prévue par la présente proposition de loi.

Droits successoraux appliqués dans les pays de la C.E.E.

La situation existant en la matière dans un certain nombre de pays de la C.E.E. peut se résumer comme suit :

In Frankrijk worden de rechten op $\frac{1}{4}$ van de waarde berekend voor bossen die volgens een eenvoudig bedrijfsvoeringsplan beheerd worden.

In Luxemburg bestaan voor bossen geen successierechten in rechte lijn.

Naar gelang van de omstandigheden, kan men in Nederland een reductie van 50 tot 80 pct. krijgen.

In Italië is het systeem nogal verschillend van het onze. In elk geval kennen de bossen geen successierechten voor erfgenamen in rechte lijn.

In Groot-Brittannië zijn de successierechten zwaar. Er zijn echter bijzondere bepalingen voor bossen :

1. schenkingen aan erfgenamen kunnen vrijgesteld worden van successierechten indien zij gebeuren vijf jaar vóór het overlijden van de schenker;

2. de verschuldigde rechten hebben betrekking op de grond en niet op de bebossing. Deze rechten zijn daarenboven sterk beperkt indien het bos onderworpen is aan één der bestaande systemen, die in een ruime staatstoelage voorzien voor bebossing, onderhoud, beheerskosten, enz.;

3. het bedrag der rechten is meestal eerst vorderbaar vanaf de eerste « houtopbrengst » en wel in op-eenvolgende jaarlijkse schijven. Indien een nieuwe nalatenschap openvalt vooraleer de lopende betalingen tot hun einde gekomen zijn, vervalt het saldo.

In Duitsland bestaan geen successierechten voor bossen.

Het Europese Parlement heeft gedurende de zitting 1983-1984 de communautaire bosbouwpolitiek onder de loep genomen. In het tweede verslag van de Commissie voor de Landbouw van 4 oktober 1983 (document 1-783/83) dat gewijd is aan de bosbouw binnen de Gemeenschap, wordt onder meer betoogd dat het Parlement zich rekenschap geeft van de hinderpalen die verbetering van de bosbouwproductie in de Gemeenschap in de weg staan, met name de structuur van de eigendom van de bossen, het laag rendement van de voor de verbetering van de bosbouw gemaakte investeringen, de remmende factoren die het gevolg zijn van de fiscale reglementering en de ontoereikende informatie die beschikbaar is i.v.m. de methoden en de mogelijkheden inzake bosbouw.

Voor België worden de inkomsten uit erfenisrechten op bossen jaarlijks op ongeveer 200 miljoen frank geraamd, op een totaal van 12 miljard frank aan successie- en gelijkgestelde rechten. Die successierechten werken vroegtijdige kappingen in de hand, hetgeen het volume en de kwaliteit van de productie doet dalen en 's lands economie ernstig schaadt.

En France, les droits sont calculés au quart de la valeur des forêts, en raison de l'exigence d'un plan simple de gestion.

Au Luxembourg, il n'y a pas d'impôt de succession en ligne directe pour les forêts.

Les Pays-Bas accordent une réduction de 50 à 80 p.c. pour les forêts, selon les conditions.

En Italie, le système est assez différent du nôtre : qu'il suffise de retenir qu'il n'y a pas de droit de succession en ligne directe pour les forêts.

La Grande-Bretagne connaît des droits de succession élevés. Cependant, des dispositions particulières existent pour les forêts :

1. les donations aux héritiers peuvent être exonérées de tout droit si elles sont faites au moins cinq ans avant le décès du donateur;

2. les droits dus ne portent que sur les fonds et non sur les boisements. En outre, ces droits sont réduits à fort peu de chose si la forêt est soumise à l'un des différents systèmes bénéficiant de larges subsides de l'Etat pour les boisements, l'entretien, la gestion, etc.;

3. le montant des droits n'est souvent exigible qu'à partir de la « première récolte » et par tranches successives durant un certain nombre d'années. Si une nouvelle succession s'ouvre avant que la totalité des droits ne soit payée, le solde n'est pas dû.

En Allemagne, il n'y a pas de droits de succession pour les forêts.

Le Parlement européen, lors de la session 1983-1984, a examiné la politique forestière communautaire. Le deuxième rapport, daté du 4 octobre 1983, fait au nom de la Commission de l'Agriculture, sur la politique forestière communautaire (document 1-783/83) relève notamment qu'il est conscient des obstacles qui s'opposent à une meilleure exploitation des ressources forestières de la Communauté, à savoir la structure de la propriété forestière, la faible rémunération des investissements destinés à la valorisation des forêts, les facteurs de dissuasion inhérents aux structures de la fiscalité et l'insuffisance des informations disponibles sur les méthodes et les possibilités de la sylviculture.

En Belgique, on estime que les droits de succession prélevés sur la forêt s'élèvent annuellement à environ 200 millions de francs sur les 12 milliards de francs représentant le total des droits de succession et des droits y assimilés. Ces droits de succession provoquent des coupes prématurées engendrant une perte de production en volume et surtout en valeur, ce qui cause un préjudice important à l'économie du pays.

Artikelsgewijze toelichting**Artikel 1**

Artikel 1 vult artikel 21 van het Wetboek der successierechten aan betreffende de berekeningswijze van de aan te geven waarde van de beboste percelen.

Het belastbaar gedeelte van 25 pct. komt overeen met de normen binnen de Franse wetgeving. Het voorstel beoogt dus een uniformisatie op Europees niveau en zal ertoe bijdragen dat de bestanden, in het bijzonder van loofhout, ook na het overlijden van de eigenaar of diens opvolgers, op stam blijven.

Deze gereduceerde belastingvorm wordt afhankelijk gesteld van de verplichting dat de betrokken percelen gedurende een periode van 30 jaar bebost blijven.

Artikel 2

Voor de schenkingsrechten worden in het Wetboek der registratierechten dezelfde bepalingen ingevoegd.

G. VERHAEGEN.

**

VOORSTEL VAN WET**ARTIKEL 1**

Aan artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 308 van 31 maart 1936 tot vaststelling van het Wetboek der successierechten, wordt een cijfer IX toegevoegd, luidende :

« IX. Voor percelen die bos zijn en ten minste 30 jaar bos blijven, op 25 pct. van de verkoopwaarde. »

ART. 2

Artikel 133 van het koninklijk besluit nr. 64 van 30 november 1939 tot vaststelling van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, gewijzigd bij de wet van 23 december 1958, wordt aangevuld met het volgende lid :

« Indien de schenking percelen betreft die bos zijn en ten minste 30 jaar bos blijven, wordt de belastbare grondslag vastgesteld op 25 pct. van de verkoopwaarde. »

G. VERHAEGEN.

Commentaire des articles**Article 1er**

L'article 1er ajoute à l'article 21 du Code des droits de succession le mode de calcul de la valeur à déclarer des parcelles boisées.

Le taux retenu de 25 p.c. rejoint la législation française actuellement en vigueur. La proposition tend donc à une uniformisation au niveau européen et favorisera le maintien sur pied des peuplements, spécialement feuillus, au-delà du terme de vie du ou des propriétaires successifs.

Cette forme de taxation sur une assiette réduite est conditionnée par l'obligation de garder les parcelles en question boisées pendant une période de 30 ans.

Article 2

Les mêmes dispositions sont insérées dans le Code des droits d'enregistrement pour les droits de donation.

**

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE 1er**

A l'article 21 de l'arrêté royal n° 308 du 31 mars 1936 établissant le Code des droits de succession, il est ajouté un point IX, rédigé comme suit :

« IX. Pour les parcelles boisées qui resteront telles pendant 30 ans au moins, par 25 p.c. de la valeur vénale. »

ART. 2

L'article 133 de l'arrêté royal n° 64 du 30 novembre 1939 contenant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, modifié par la loi du 23 décembre 1958, est complété par l'alinéa suivant :

« Si la donation a pour objet des parcelles boisées qui resteront telles pendant 30 ans au moins, la base imposable est fixée à 25 p.c. de la valeur vénale. »

40-1 (1989-1990)
Document de commission n° 1
Finances

40-1 (1989-1990)
Commissiestuk nr. 1
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

11 février 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures
fiscales en faveur de la production forestière à long
terme.

AMENDEMENTS PROPOSES PAR
MME DARDENNE

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

11 februari 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale
maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie
op lange termijn.

AMENDEMENTEN VAN
MEVR. DARDENNE

ART. 1er

Remplacer cet article par les dispositions suivantes:

"Article 1. - A l'article 21 de l'arrêté royal n° 308 du 31 mars 1936 établissant le Code des droits de succession, il est ajouté un point IX, rédigé comme suit:

"IX. Pour les parcelles qui depuis quinze ans et aux trois-quarts de leur superficie au moins, sont boisées d'essences feuillues, autres que les populecultures, par 25% de la valeur vénale.

Le décret et, dans la Région de Bruxelles-capitale, l'ordonnance peuvent subordonner l'octroi du bénéfice de l'alinéa précédent à certaines conditions à remplir par les ayants-droit, conditions qui ont en vue une exploitation judicieuse de la forêt dans le respect optimal de la nature. A défaut de règles plus strictes prises par ou en vertu du décret ou de l'ordonnance, la parcelle devra resté pendant trente ans boisée d'essences feuillues aux trois quarts de sa superficie. En cas de non-respect de ces conditions, le Ministre des Finances peut exiger rétroactivement et pour une durée de trente ans maximum à partir du non-respect des conditions prescrites, le paiement complémentaire de droits, et des intérêts sur ceux-ci en cas de dol. Ces sommes reviennent au Ministère des Finances par l'application des règles normales d'évaluation de l'actif imposable.

Les alinéas précédents ne sont pas applicables dans le cadre de l'article 59.

La Région a deux mois à partir de la demande des héritiers, légataires ou donataires pour leur notifier par recommandé les conditions qui s'imposent à la gestion de la parcelle boisée transmise à cause de mort. A défaut de réponse dans ce délai, aucune condition complémentaire de gestion autre que celle de l'obligation pour la parcelle de rester boisée pendant trente ans d'essences feuillues aux trois quarts de sa superficie, ne pourra être imposée.

L'héritier, légataire ou donataire peut refuser l'application des dispositions précédentes dans le délai prévu à l'article 40, dans la déclaration de succession ou tout acte complémentaire. En cas d'indivision, il est tenu compte de la volonté de la majorité des indivisaires, chaque indivisaire ayant une puissance de vote égale à sa quote-part dans l'indivision. Le Receveur convoque au besoin une réunion des indivisaires et il acte la volonté des héritiers, légataires ou donataires de se soumettre ou non au mode particulier d'évaluation de l'actif imposable; leur silence ou leur absence, bien qu'ils aient été dûment convoqués par recommandé avec accusé de réception, fait présumer irréfragablement de leur acceptation de ce mode particulier.

Les conditions imposées par la Région ainsi que l'acceptation des héritiers, légataires ou donataires, ou de la majorité de ceux-ci, actée par le Receveur de l'Enregistrement sont transcrits sans frais, à la requête du Receveur, à la Conservation des hypothèques, au titre de servitude d'utilité publique. Le Receveur radio cette servitude en cas de restitution effective des droits conformément au découlant du non-respect de ces conditions.

ART. 2

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

1. a) Nous définissons ce qu'est une parcelle boisée. Il y a en effet des parcelles de bois qui contiennent des enclaves et portions non boisées (friches, landes, clairières,...). Il faut donc 3/4 de bois au moins.

b) Il faut que ces bois existent depuis 15 ans au moins en tant que bois, même s'il y a eu coupe à blanc il y a moins de 15 ans. Cela fera présumer qu'il s'agit bien de la destination normale du bien et non d'une destination de circonstance résultant d'une plantation récente et qui pourrait être le germe d'une fraude ultérieure.

c) Comme le disent bien les auteurs de la proposition dans le commentaire de leur article 1er, il faut « favoriser le maintien sur pied des peuplements, spécialement feuillus, au-delà du terme de vie du ou des propriétaires successifs ». La raison en est que les bois de feuillus, à l'exception des plantations de peupliers, ont une croissance deux à trois fois moins rapide que celle des résineux ordinaires (épicéas, sapins, mélèzes...).

La *ratio legis* ainsi explicitée, il convient de n'appliquer un régime de faveur qu'aux essences feuillues. Parmi celles-ci, rien n'empêche l'autorité régionale de faire des distinctions en ne favorisant que la haute futaie d'essences nobles. Mais il s'agit là d'une politique forestière spécifique qui ressortit aux compétences exclusives des Régions. S'il appartient encore au législateur national d'édicter des règles fiscales justes (c'est le but de cette proposition), il ne lui appartient pas par des incitants fiscaux précis de s'immiscer dans la politique qui est de la compétence d'une Région.

De plus, sur le plan écologique, il ne s'indique pas de favoriser encore l'enrésinement du pays, qui est déjà excessif et constitue une menace notamment pour nos réserves d'eau.

2.a) Nous pensons qu'il appartient aux autorités régionales de déterminer, éventuellement au cas par cas, si telle personne qui souhaite le dégrèvement fiscal, doit maintenir une couverture d'essences feuillues pendant 10, 30 ou 70 ans encore. Tout cela est fonction de l'âge de la forêt à la date de la mutation immobilière et des essences plantées, du terrain. Ce serait une véritable gageure que de se vouloir abstrait et général en la matière.

b) La sanction du maintien obligé du boisement pendant 30 ans n'est pas précisée dans la proposition initiale. De même que les conséquences d'une mutation ultérieure du bien en ce qui concerne l'obligation trentenaire restaient dans le flou.

3. Les sanctions, en cas de non-respect des conditions conclues seront le paiement rétroactif des droits éludés, et en cas de manœuvre frauduleuse, des intérêts. De plus, par la transcription, ces conditions seront opposables aux acquéreurs ultérieurs. Son caractère d'utilité publique rendra cette servitude imprescriptible.

4. La *ratio legis*, qui veut protéger la forêt privée se transmettant essentiellement par voie familiale, fait obstacle à ce que les legs en faveur d'établissements publics, a. s. b. l., etc., qui ne sont soumis qu'à des droits de succession réduits en leur faveur et qui ne décident pas eux-mêmes, tombent sous le coup de la nouvelle disposition.

5. Notre proposition laisse le choix au bénéficiaire de l'héritage ou de la succession entre le régime de droit commun et l'acceptation du taux réduit au regard de conditions précises de gestion dont il évaluera sa capacité à les assumer.

6. Les donations pouvant faire l'objet plus facilement de contre-lettres et de fraudes (ventes déguisées), il n'a pas semblé opportun de les assimiler à un régime fiscal plus favorable. D'autant que le but de la proposition est avant tout de pallier les effets pervers de la transmission forcée (à cause de mort) des biens forestiers et non de faciliter leur mutabilité volontaire.

M. DARDENNE.

*
* *

ART. 1

Dit artikel te vervangen als volgt:

"ART. 1.- Aan artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 308 van 31 maart 1936 tot vaststelling van het Wetboek der successierechten wordt een punt IX toegevoegd, luidende als volgt:

"IX. Voor percelen die sinds vijftien jaar en voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte beplant zijn met loofbomen - populieren uitgezonderd -, op 25 % van de verkoopwaarde.

Bij decreet en, in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bij ordonnantie kan de toekenning van het in vorige lid bepaalde voordeel afhankelijk worden gemaakt van de vervulling door de rechtverkrijgende van een aantal voorwaarden die worden opgelegd met het oog op een oordeelkundige bosexploitatie en een zo groot mogelijke eerbied voor de natuur. Bij ontstentenis van bij of krachtens een decreet of bij ordonnantie uitgevaardigde strengere regels moet het perceel gedurende dertig jaar voor drie vierde van zijn oppervlakte met loofbomen beplant blijven. Wordt aan die voorwaarde niet voldaan, dan kan de minister van Financiën met terugwerkende kracht en voor ten hoogste dertig jaar te rekenen van het ogenblik waarop aan de

opgelegde voorwaarden niet is voldaan, de betaling van bijkomende rechten vorderen en, in geval van bedrog, van de daarop verschuldigde rente. Die bedragen komen het Ministerie van Financiën toe, met toepassing van de normale regels inzake waardering van de belastbare activa.

Bovenstaande leden zijn niet van toepassing in het kader van artikel 59.

Te rekenen van het verzoek van de erfgenamen, legatarissen of begiftigden beschikt het Gewest over een termijn van twee maanden om hen per aangetekende brief in kennis te stellen van de voorwaarden voor het beheer van het beboste perceel dat hen ter zake des doods is overgedragen. Bij gebreke van antwoord binnen die termijn, kan geen enkele andere beheersvoorwaarde worden opgelegd, buiten de verplichting dat het perceel gedurende dertig jaar voor drievierde van zijn oppervlakte met loofbomen beplant moet blijven.

Binnen de bij artikel 40 bepaalde termijn kan de erfgenaam, legataris of begiftigde in de aangifte van nalatenschap of in elke andere aanvullende akte de toepassing van bovenstaande bepalingen weigeren. In geval van onverdeeldheid wordt rekening gehouden met de wil van de meerderheid van de deelgenoten, waarbij aan elke deelgenoot een aantal stemmen wordt toegekend dat overeenstemt met zijn aandeel in de onverdeeldheid. De ontvanger roept desnoods een vergadering van deelgenoten bijeen, en stelt vast of de erfgenamen, legatarissen of begiftigden zich al dan niet aan de bijzondere waarderingswijze van hun belastbare activa willen onderwerpen. Indien zij bij aangezekende brief met bericht van ontvangst behoorlijk zijn opgeroepen, wordt uit hun stilzwijgen of afwezigheid een onweerlegbaar vermoeden van aanvaarding van die bijzondere waarderingswijze afgeleid.

De door het Gewest opgelegde voorwaarden, alsmede de door de ontvanger van de registratie opgetekende aanvaarding door de erfgenamen, legatarissen of begiftigden of door een meerderheid onder hen, worden op verzoek van de ontvanger kosteloos overgeschreven door de hypotheekbewaarder, als erfdiensbaarheid van openbaar nut.

De ontvanger schrapte die erfdiensbaarheid in geval van werkelijke teruggave van de rechten overeenkomstig ... die voortvloeit uit het niet-naleven van die voorwaarden.

ART. 2

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

1. a) Hier wordt een bepaling gegeven van een bebost perceel. Er bestaan immers bosperceelen waarin niet-beboste enclaves en gedeelten liggen (braakland, heide, open plekken...). Ten minste 3/4 van de oppervlakte moet dus bos zijn.

b) Die bossen moeten sinds ten minste 15 jaar als bos bestaan; zelfs indien er minder dan 15 jaar voordien kaalslag is geweest. Daaruit moet blijken dat het wel degelijk gaat om de normale bestemming van het goed, en niet om een toevallige bestemming die voortvloeit uit een recente aanplanting welke later aanleiding kan geven tot fraude.

c) Zoals de auteurs van het voorstel in hun commentaar op artikel 1 terecht stellen, moet men «ertoe bijdragen dat de bestanden, in het bijzonder van loofhout, ook na het overlijden van de eigenaar of diens opvolgers, op stam blijven». De reden daartoe is dat loofbomen, met uitzondering van populieren, twee- tot driemaal trager groeien dan gewone naaldbomen (sparren, dennen, lorken...).

Gelet op de aldus verduidelijkte *ratio legis* mag alleen voor loofbomen een gunstregeling worden toegepast. Niets belet de gewestelijke overheid ter zake een onderscheid te maken en alleen edele hoogstammen te bevoordelen. Maar dat is een specifiek bosbeleid, dat uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort. Het komt de nationale wetgever

weliswaar nog toe billijke belastingregels vast te stellen (dat is het doel van het voorstel), maar hij mag zich niet middels precieze belastingstimulansen mengen in een beleid dat tot de bevoegdheid van een Gewest behoort.

Bovendien is het uit een ecologisch oogpunt niet aangewezen de aanplanting van naaldbomen in het land nog te bevorderen, omdat er reeds teveel staan en zij met name voor onze watervoorraden een bedreiging vormen.

2.a) Wij menen dat de gewestelijke overheid moet uitmaken, eventueel geval per geval, of degene die om een belastingvermindering verzoekt, nog gedurende tien, dertig of zeventig jaar lang loofbomen op zijn grond moet behouden. Alles hangt af van de onderdom van het bos op het ogenblik van de overgang van het goed, van de aangeplante soorten, van de grond. Het is uitgesloten in dezen een abstract beleid te willen voeren en te veralgemenen.

b) In het oorspronkelijk voorstel wordt niet gepreciseerd welke straf geldt wanneer de verplichting om het bos gedurende dertig jaar in stand te houden niet wordt in acht genomen. Ook de gevolgen van een latere overgang van het goed voor die dertigjarige verplichting blijven in het vage.

3. Niet-naleving van de voorwaarden wordt gestraft met retroactieve heffing van de ontdoken rechten en, in geval van bedrog, van de daarop verschuldigde rente. Bovendien kunnen die voorwaarden dank zij de overschrijving worden tegengeworpen aan latere kopers. Die erfdiensbaarheid is van openbaar nut en kan dus niet verjaren.

4. De *ratio legis* van deze bepaling is de bescherming van de particuliere bossen die binnen eenzelfde familie van de ene hoofdzakelijk op de andere overgaan. Derhalve is het uitgesloten dat legaten ten gunste van openbare instellingen, vzw's enz., die slechts verminderde successierechten hoeven te betalen en zelf geen beslissingsrecht hebben, onder de nieuwe bepaling vallen.

5. Ons amendement laat de erfgenaam of de legataris de keuze tussen de gemeenrechtelijke regeling en de aanvaarding van de gunstregeling, voor zover hij ook de precieze voorwaarden inzake beheer aanvaardt als hij meent dat hij in staat is ze na te leven.

6. Aangezien schenkingen vrij gemakkelijk het voorwerp kunnen uitmaken van tegenbrieven en bedrog (vermomde verkoop), lijkt het niet opportuun er een gunstiger belastingregeling op toe te passen. Vooral omdat het voorstel in de eerste plaats de ongunstige gevolgen van een gedwongen overgang (« ter zake des doods ») van beboste eigendommen wil voorkomen en niet de vrijwillige overdracht ervan wil vergemakkelijken.

*En remplacement du document distribué
précédemment*

40-1 (S.E. 1988)
Document de commission n° 2
Finances

- ^ -

*Ter vervanging van het vroeger rondgedeelde
stuk*

40-1 (B.Z. 1988)
Commissiestuk nr. 2
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

13 maart 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures
fiscales en faveur de la production forestière
à long terme

**AMENDEMENTS PRESENTES
PAR LE GOUVERNEMENT**

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

13 maart 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde
fiscale maatregelen ten voordele van de
bosbouwproductie op lange termijn

AMENDEMENTEN VAN DE REGERING

Article 1er.

Remplacer cet article par la disposition suivante :

"Article 1er. - Un article 21bis, rédigé comme suit, est inséré dans le Code des droits de succession :

"Article 21bis. § 1er. Par dérogation à l'article 19, la valeur imposable des terrains affectés à la production forestière situés dans le royaume qui, depuis quinze ans et aux trois quarts de leur superficie au moins, sont boisés, est réduite à 25 p.c. de leur valeur vénale, pour autant que ces biens soient exploités conformément aux conditions fixées par la Région dans laquelle ils sont situés.

§ 2. La réduction est subordonnée à la demande écrite, datée et signée par tous les héritiers, légataires ou donataires des biens visés au paragraphe premier, contenant :

1° l'affirmation que ces biens répondent aux conditions fixées par le paragraphe premier;

2° leur engagement que ces biens resteront affectés pendant trente ans à la production forestière aux trois quarts de leur superficie au moins .

§ 3. En outre, les héritiers, légataires ou donataires bénéficiant de la réduction constituent à leurs frais, une garantie pour le recouvrement des sommes pouvant devenir exigibles par application du § 5.

En cas de constitution d'hypothèque, l'acte est reçu par le comité d'acquisition.

Le receveur donne mainlevée de l'inscription, dans la forme administrative, sans qu'il soit tenu, vis-à-vis du conservateur des hypothèques de fournir la justification du paiement des sommes dues.

§ 4. La réduction ne peut en aucun cas avoir pour effet de réduire l'actif imposable dans le chef d'héritiers, légataire ou donataires ne recueillant pas de biens visés au § 1er.

§ 5. En cas d'affirmation inexacte ou de non-respect de l'engagement ou des conditions d'exploitation, il est dû, outre les droits complémentaires calculés sur base de la valeur vénale établie conformément à l'article 19, l'amende prévue à l'article 129bis ainsi que l'intérêt moratoire calculé conformément à l'article 81.

Lorsque les droits complémentaires sont dus en raison du non-respect de l'engagement ou des conditions d'exploitation, ils sont réduits proportionnellement au nombre entier d'années échues du délai prévu au § 2, 2°.

En cas de transmissions successives par décès de biens visés au § 1er, la réduction est définitivement acquise pour la première transmission lorsque les ayants droit de la transmission suivante s'engagent conformément au § 2, 2°.

§ 6. Les modalités de contrôle de l'exécution des conditions de la réduction sont arrêtées de commun accord avec les Régions.

§ 7. le Roi peut fixer des conditions et des modalités d'application complémentaires pour le présent article."

Article 2.

Remplacer cet article par la disposition suivante :

"Article 2.-Un article 129bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code :

"Article 129bis. Il est encouru une amende égale aux droits complémentaires par celui qui a fait une affirmation inexacte relativement aux biens visés à l'article 21bis ou qui n'a pas respecté l'engagement prévu par cet article ou les conditions d'exploitation des biens qui y sont visés."

Article 3.

A l'article 137 du même Code, modifié par l'arrêté-loi du 4 mai 1940 et par la loi du 1er août 1985, il est inséré un 4°bis, rédigé comme suit :

"4°bis des droits complémentaires, intérêts et amendes dus en cas d'infraction à l'article 21bis, après cinq ans à compter du jour du constat de l'infraction;"

Article 4.

Le Roi fixe l'entrée en vigueur de la présente loi.

Justification.

A. Remarque préalable.

L'article 21 du Code des droits de succession définit une valeur imposable forfaitaire dans certains cas bien déterminés. Par contre, la mesure proposée accorde une réduction de valeur imposable. Il a dès lors paru préférable d'introduire un article 21bis nouveau dans le code précité.

B. Exposé technique.

Le principe de l'organisation de certaines mesures fiscales en faveur des productions forestières est acquis. Le présent amendement a pour but de permettre, dans la pratique, l'application d'une réduction de la valeur imposable des bois et forêts tout en sauvegardant les intérêts du Trésor au cas où l'héritier, le légataire ou le donataire ne remplirait pas les conditions auxquelles la réduction est (était) subordonnée.

Le nouvel article 21bis du Code des droits de succession prévoit :

- des conditions de fond qui doivent être remplies au moment de l'ouverture de la succession (§ 1er);
- des conditions de fond et de forme auxquelles les ayants droit doivent se soumettre (§§2 et 3);
- une règle particulière à la liquidation des droits (§ 4);
- le recouvrement des droits, intérêts et amendes au cas où les ayants droit ne respecteraient plus ou ne seraient plus en mesure de respecter leurs engagements (§ 5);
- les modalités de contrôle (§ 6);
- les possibilités de prendre les mesures d'exécution nécessaires par arrêté royal (§ 7).

Conditions relatives à la nature des biens.

Les biens pour lesquels la valeur imposable est limitée à 25 p.c. de la valeur vénale sont définis au § 1er.

D'une part, il faut qu'il s'agisse de terrains affectés à la production forestière, ce qui répond au vœu de l'auteur de la proposition amendée et que la production forestière soit l'affectation normale du bien. C'est pourquoi l'affectation doit exister depuis quinze ans. Il est évident que la réduction s'applique également aux friches, aux coupes à blanc destinées au reboisement, aux coupe-feu et aux chemins forestiers. Les landes en bénéficient aussi dans la mesure où elles exercent une fonction écologique pour la vie des bois.

La réduction ne s'applique pas aux vergers, jardins, aux pépinières, aux plantations d'ornement, aux plantations d'arbres de Noël et aux constructions se trouvant à l'intérieur des propriétés boisées.

D'autre part, il faut que les trois-quarts de la surface soient affectés à la production forestière.

Cette disposition ne pose aucun problème pour les parties momentanément défrichées ou pour les landes se trouvant à l'intérieur d'une zone boisée avec laquelle elles forment manifestement un ensemble.

La situation est différente lorsqu'il s'agit de landes situées en lisière ou à proximité des bois. Dans ce cas, la réduction ne peut être appliquée que si ces landes ne prennent pas plus que le quart de la superficie du terrain concerné.

Le critère des trois-quarts de superficie doit être appliqué par propriétaire et par peuplement.

Exemple : A possède un terrain de 10ha affecté à la production forestière pour un cinquième (premier peuplement), le surplus étant des pâtures. A une distance de 5 km, il possède un bois de 30ha (deuxième peuplement). La réduction de la base imposable ne peut s'appliquer que pour le deuxième peuplement bien que l'ensemble des bois (30+2= 32ha) comprend 80% de la superficie totale.

En ce qui concerne les terrains, terres de culture, pâtures, prés et terrains à bâtir, l'affectation des trois-quarts de la superficie du terrain à l'exploitation forestière est appréciée par parcelle cadastrale, c-à-d une terre de culture ou un pré au milieu ou en lisière du bois portant son propre numéro cadastral est exclu de la réduction de la base imposable.

Conditions d'exploitation.

La politique de gestion forestière étant une compétence qui appartient exclusivement aux Régions, il n'a pas paru opportun de déterminer dans la loi les conditions d'exploitation auxquelles seront soumis les biens pour lesquels le bénéfice de la réduction est demandée. Les conditions destinées à garantir la bonne gestion des forêts seront déterminées par la Région (comp. décret forestier flamand du 13 juin 1990). La Région compétente est celle de la situation du bien sans avoir égard au lieu d'ouverture de la succession. Lorsque la Région n'a pas fixé de conditions d'exploitation, les biens ne doivent répondre qu'aux conditions relatives à leur nature.

Conditions relatives à la demande de réduction.

Il est prévu que la réduction doit être demandée par tous les ayants droit qui recueillent les bois. Il est inadmissible que certains des indivisaires optent pour la réduction et d'autres pas. D'abord, le désaccord entre les ayants droit compliquerait inutilement la perception.

Ensuite, par l'effet du partage, on pourrait attribuer les bois à un héritier ou légataire qui n'a pris aucun engagement. Enfin, quand les Régions auront fixé leurs conditions d'exploitation, les conditions relatives à la demande de réduction ne seront plus que le complément ou même l'accessoire des engagements et obligations du défunt.

Le paragraphe 2 du nouvel article énonce le principe général que la demande doit émaner de tous les héritiers, légataires et donataires qui recueillent les bois. Cette règle s'applique sans problème lorsque le bois se trouve en pleine propriété dans la succession et est attribué par parts indivises à chacun des ayants droit ou en usufruit à l'un et en nue-propriété à l'autre (à d'autres).

La situation est un peu différente lorsque le bois ne se trouve qu'en usufruit ou en nue-propriété dans la succession. Il sera sans doute nécessaire d'établir des règles complémentaires par arrêté royal pour rencontrer la particularité de ces cas.

Il est évident que les dispositions prévoyant le délai dans lequel la réduction doit être demandée et celles prévoyant le contenu de la demande, sont arrêtées par le Roi.

Les garanties.

Les héritiers, légataires ou donataires bénéficiant de la réduction doivent constituer une garantie à leurs frais. Cette garantie peut consister en une caution réelle ou personnelle (hypothèque sur immeuble, cautionnement en numéraire ou en valeurs mobilières, garantie bancaire, cautionnement par une compagnie d'assurance autorisée à faire les opérations de cautionnement). Pour l'application du § 3, on peut utilement renvoyer à l'article 63 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe prévoyant l'obligation de constituer une garantie en matière de marchands d'immeubles.

Les modalités du cautionnement (autorité compétente pour fixer le montant du cautionnement, montant minimal, etc.) peuvent être réglées par arrêté royal.

Afin que l'opération ne devienne pas trop onéreuse en cas de constitution d'hypothèque, il est prévu que les commissaires des comités d'acquisition peuvent rédiger les actes en question. La mainlevée de l'inscription est donnée par le receveur dans la forme administrative.

Calcul de la réduction.

La réduction de l'impôt pourrait s'opérer d'après trois techniques différentes.

● 1ère technique : Les bois sont déclarés à 25 p.c. de la valeur vénale. La réduction porte sur la (ou les) tranche(s) d'imposition la (les) plus haute(s). Par cette voie, chaque bien composant la succession profite de la réduction de la base imposable.

Exemple : Le défunt laisse un frère. L'actif net s'élève à 10.000.000 F dont 2 millions de bois.

Perception sans réduction : 4.875.000 F

Perception après réduction de

la base imposable (25 %) : 3.900.000 F

La réduction serait de : 975.000 F

● 2ème technique : Les bois sont déclarés à 100 p.c. mais les droits afférents à ces bois sont réduits de 75 p.c.

Même exemple : 10.000.000 - 2.000.000 (valeur des bois)
4.875.000 975.000

La réduction serait de 731.250 francs (3/4 de 975.000 F). Dans ce cas, la réduction atténuerait la progressivité de l'impôt.

● 3ème technique : Les bois sont déclarés à 100 p.c. mais la réduction s'applique comme les abattements sur les tranches les plus basses.

Même exemple : Droits dûs avant réduction : 4.875.000 F

La réduction porterait sur 75 p.c. de la valeur des bois (1.500.000 F) = une réduction de 400.000 francs.

Dans ce cas, la réduction n'exerce aucune influence sur la progressivité des tarifs.

En ce qui concerne les trois techniques précitées, c'est la troisième qui est la plus juste fiscalement. C'est la seule qui donne le même avantage fiscal à des contribuables de même catégorie recueillant des propriétés boisées de même valeur.

Exemple : 2 successions en ligne directe, un seul enfant. Actif net respectivement 4.000.000 F et 7.000.000 F dont 2 millions de bois.

- 1ère technique : l'avantage fiscal est respectivement de 105.000 F et 190.000 F.

- 3ème technique : l'avantage fiscal est dans les deux cas de 70.000 F.

Dans la philosophie du Code des droits de succession, tous les biens dévolus à la même personne forment un ensemble où aucune des composantes n'occupe une place déterminée. Il s'ensuit que pour l'application des articles 17 (immeubles à l'étranger) et 57 (double transmission dans l'année), les réductions d'impôt sont calculées, d'après une jurisprudence et doctrine constante, d'après la 2ème technique sans qu'il y ait une précision particulière dans les textes. La réduction en matière de bois et forêts s'appliquerait plus logiquement selon cette technique, sous forme de réduction d'impôt.

Compte tenu toutefois des pouvoirs attribués aux Régions, la réduction selon la 1ère technique serait la seule rentrant dans la compétence du législateur national. Dans ce cas, elle est manifestement la plus onéreuse.

Répartition du passif.

Le § 4 a pour but d'éviter certains problèmes qui pourraient se poser en matière de répartition du passif si aucune mesure particulière n'était prise.

En effet, dans la philosophie du Code des droits de succession, l'ensemble des biens composant la succession forme un tout qui supporte l'ensemble du passif. Il n'est fait aucune distinction selon la nature des biens. Dès lors, en cas de pluralité d'héritiers ou de légataires universels ou à titre universel, chacun supporte le passif et les legs particuliers en proportion de sa part dans l'actif (répartition selon les règles du droit civil). De plus, lorsque l'actif net est insuffisant pour payer les legs particuliers, ceux-ci ne sont imposés qu'à concurrence de l'actif restant (règle du "restant net"). Par application de ces règles générales, tous les ayants droit à la succession pourraient profiter de la réduction.

Exemples

1) A et B sont héritiers de X, qui possédait

- des biens meubles : 4.000.000 F
- des biens immeubles (bois) : 4.000.000 F

Le passif successoral s'élève à 4.000.000 F et X a fait des legs particuliers de sommes d'argent pour un montant de 3.000.000 F.

- Répartition du point de vue civil :
actif : 8.000.000 F
passif : - 4.000.000 F
actif net : 4.000.000 F
legs particuliers : - 3.000.000 F
reste 1.000.000 F

que se partagent A et B.

- Répartition du point de vue fiscal, avec application de la réduction :

actif : 5.000.000 F
passif : - 4.000.000 F
1.000.000 F
legs partic. : - 3.000.000 F
- 2.000.000 F

Par application de la règle du "restant net", les légataires particuliers ne pourraient être imposés que sur 1.000.000 F alors que l'actif réel est suffisant pour payer entièrement les legs particuliers et le passif. Les légataires particuliers bénéficieraient donc sans raison de la réduction.

2) A et B sont héritiers de X qui possédait

- des biens meubles : 4.000.000 F
- des biens immeubles (bois) : 4.000.000 F

Le passif successoral s'élève à 2.000.000 F. X a pris les dispositions testamentaires suivantes :

- legs de tous les meubles à A
- legs de tous les immeubles (bois) à B
- legs de somme de 2.000.000 F à C.

● Répartition du point de vue civil :

<u>A</u> recueille les biens meubles soit	4.000.000 F
à charge de supporter 1/2 passif	- 1.000.000 F
à charge de supporter 1/2 legs som.	- 1.000.000 F
Net	2.000.000 F
<u>B</u> recueille les immeubles soit	4.000.000 F
à charge de supporter 1/2 passif	- 1.000.000 F
à charge de supporter 1/2 legs som.	- 1.000.000 F
Net	2.000.000 F
<u>C</u> recueille le legs de somme, soit	Net 2.000.000 F

● Répartition du point de vue fiscal, avec application de la réduction :

Actif imposable : 4.000.000 F (val. mob.)	
1.000.000 F (bois)	
5.000.000 F	
Répartition du passif 4/5 - <u>A</u>	
1/5 - <u>B</u>	
Répartition du legs de somme 4/5 - <u>A</u>	
1/5 - <u>B</u>	
<u>A</u> recueille :	4.000.000 F
-	1.600.000 F
-	1.600.000 F
	800.000 F
<u>B</u> recueille :	1.000.000 F
-	400.000 F
-	400.000 F
	200.000 F
<u>C</u> recueille :	2.000.000 F

Dans cet exemple, A qui recueille 2.000.000 F, ne serait imposé que sur 800.000 F alors qu'il ne recueille pas de bois et B serait imposé sur 200.000 F.

La règle prévue au § 4 a pour but de limiter les effets de la réduction de la valeur imposable strictement à l'héritier ou légataire qui recueille les bois, étant donné que la réduction est inhérente à la nature même des biens visés.

Il s'ensuit que le receveur fera une première répartition de la succession en écartant la réduction de la valeur imposable. Ainsi il fixe la part de tout héritier, légataire ou donataire qui ne recueille pas les bois.

Ensuite, il reprendra la part successorale de l'ayant droit qui recueille des bois. Dans cette part, il tiendra compte de la réduction de la valeur imposable de 25 p.c.

Ainsi, dans l'exemple n°1, les légataires particuliers paieront les droits sur 3.000.000 F et A et B ne paieront pas de droits. Dans l'exemple n° 2, A et C paieront les droits sur 2.000.000 F chacun et B ne paiera pas de droits.

En ce qui concerne le calcul de la part de l'ayant droit des bois, la réduction de la valeur imposable joue pleinement (à 100 %) bien que la base imposable des bois ne représente qu'un certain pourcentage de leur valeur vénale, pourcentage déterminé en fonction des charges qui grèvent la succession et les bois en particulier.

Exemple : A recueille la succession de X.

Cette succession comprend

- des valeurs mobilières : 4.000.000 F;
- des bois : 4.000.000 F;
- passif : 4.000.000 F.

L'imposition se fera comme suit :

4.000.000 F (valeurs mobilières) + 1.000.000 F (25 % des bois) -
4.000.000 F (passif) = 1.000.000 F.

En ce qui concerne les bois, il y a une réduction de la base imposable de 3.000.000 F alors que, sans cette réduction, les bois n'auraient été que sur 2.000.000 F.

Recouvrement des droits.

Il y a recouvrement des droits complémentaires dans les 2 situations suivantes :

- les ayants droit ont fait une déclaration inexacte afin d'obtenir la réduction des droits (par exemple quant à la superficie boisée);
- ils n'ont pas respecté les engagements pris (notamment continuer l'exploitation forestière pendant 30 ans au moins). Le recouvrement s'opère également à leur charge au cas où ils auraient vendu les biens et que l'acquéreur ne respecterait pas le plan de gestion.

Toute contravention aux dispositions de l'article 21bis et aux réglementations arrêtées par les Régions peut être constatée par les agents des administrations forestières régionales. Le procès-verbal de constat, transmis au receveur de l'enregistrement, sert de titre de perception pour le recouvrement des droits complémentaires.

En cas d'application du § 5, une amende fiscale et un intérêt moratoire sont dus en même temps que les droits supplémentaires.

Pour que le recouvrement des droits complémentaires, amendes et intérêts, en cas de non-respect des dispositions fiscales et

régionales, ne prenne pas de proportions hors du commun (400 à 500 % des droits dans les cas limites), il est prévu que les droits complémentaires - et les intérêts et les amendes également - diminuent d'année en année en fonction du nombre d'années entières écoulées entre l'ouverture de la succession et le moment des faits qui justifient la perte de la faveur fiscale.

Exemple : Si, pour une succession ouverte le 1.4.1992, les héritiers réalisent une coupe à blanc, non autorisée par le plan de gestion, le 5.6.1997, ils deviennent débiteurs de 25/30 des droits complémentaires ainsi que des intérêts calculés depuis le 2.11.1992 (en principe) et de l'amende fiscale calculée sur ces droits complémentaires.

Le dernier alinéa du § 5 a pour but de clarifier la situation fiscale en cas de transmissions successives de bois par décès et d'éviter que les engagements pris par un ayant droit décédé se transmettent sur ses successeurs pendant un délai de 30 ans.

Ainsi, lorsque les successeurs d'un ayant droit prennent personnellement l'engagement de continuer l'exploitation forestière pendant 30 ans, ils bénéficieront non seulement de la réduction dans leur chef mais ils clôturent en même temps la situation fiscale de la transmission immédiatement antérieure, du moins en ce qui concerne leur auteur. Par contre, s'ils ne prennent pas cet engagement, ils ne bénéficieront pas de la réduction de la valeur imposable pour la dernière transmission. Toutefois, rien n'empêche qu'ils respectent l'engagement pris par leur auteur auquel cas les droits complémentaires ne deviennent pas exigibles pour la transmission antérieure.

Contrôle.

Il est évident que le receveur de l'enregistrement ne peut pas assumer tout seul le contrôle de l'exécution des conditions d'application de la faveur fiscale. Il est indispensable de recourir à l'assistance de l'administration forestière régionale.

Les modalités de contrôle seront arrêtées, de commun accord avec les Régions, par le Roi.

Sanctions et prescriptions.

Les articles 129bis et 137, 4°bis, du Code des droits de succession forment le complément technique inévitable de l'article 21bis nouveau.

Entrée en vigueur.

Le Roi fixe l'entrée en vigueur de la loi.

Le Ministre des Finances,

Ph. MAYSTADT

Artikel 1.

Dit artikel vervangen als volgt :

"Artikel 1. - Een artikel 21bis, luidend als volgt, wordt in het Wetboek der successierechten ingevoegd :

"Artikel 21bis, § 1. In afwijking van artikel 19 wordt de belastbare waarde van in het Rijk gelegen gronden die bestemd zijn voor de bosbouw en die reeds vijftien jaar en voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte bebost zijn, verminderd tot 25 p.c. van hun verkoopwaarde, voor zover deze goederen uitgebaat worden overeenkomstig de voorwaarden bepaald door het Gewest waar zij gelegen zijn.

§ 2. De vermindering is afhankelijk van een schriftelijk verzoek, dat door al de erfgenamen, legatarissen of begiftigden van de in de eerste paragraaf bedoelde goederen, gedagtekend en ondertekend is en dat tevens bevat :

1° de bevestiging dat deze goederen voldoen aan de in de eerste paragraaf gestelde vereisten;

2° hun verbintenis dat deze goederen gedurende dertig jaren tot bosbouw bestemd zullen blijven voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte.

§ 3. De erfgenamen, legatarissen of begiftigden die de vermindering genieten, stellen daarenboven op hun kosten een zekerheid voor de inning van de sommen die opeisbaar kunnen worden bij toepassing van § 5.

In geval van hypotheekvestiging wordt de akte door het aankoopcomité verleden.

De ontvanger verleent opheffing van de inschrijving, in de administratieve vorm, zonder de betaling van de verschuldigde sommen tegenover de hypotheekbewaarder te moeten verantwoorden.

§ 4. De vermindering mag in geen geval tot gevolg hebben dat het belastbaar actief van de erfgenamen, legatarissen of begiftigden die geen van de in § 1 bedoelde goederen ontvangen, wordt verminderd.

§ 5. In geval van onjuiste bevestiging, van niet-naleving van de verbintenis of van niet-naleving van de uitbatingsvoorwaarden zijn, naast de aanvullende rechten berekend op basis van de overeenkomstig artikel 19 vastgestelde verkoopwaarde, tevens de boete bepaald bij artikel 129bis en de moratoire interest berekend overeenkomstig artikel 81 verschuldigd.

Wanneer de aanvullende rechten verschuldigd zijn wegens niet-naleving van de verbintenis of van de uitbatingsvoorwaarden, worden zij evenredig verminderd rekening houdende met het aantal verlopen volle jaren van de in § 2, 2° gestelde termijn.

Ingeval van achtereenvolgende overgangen bij overlijden van goederen bedoeld in § 1, is de voor de eerste overgang toegekende vermindering definitief verworven, indien de rechthebbenden van de volgende overgang zich overeenkomstig § 2, 2°, verbinden.

§ 6. De controlemodaliteiten op de naleving van de voorwaarden van de vermindering worden in gemeen overleg met de Gewesten vastgesteld.

§ 7. De Koning mag voor de toepassing van dit artikel aanvullende voorwaarden en toepassingsmodaliteiten vaststellen.

Artikel 2.

Dit artikel vervangen als volgt :

"Artikel 2. - Een artikel 129bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde Wetboek ingevoegd :

"Artikel 129bis. Wie een onjuiste bevestiging doet betreffende de in artikel 21bis bedoelde goederen, de verbintenis bedoeld in dit artikel niet naleeft of de uitbatingsvoorwaarden van de desbetreffende goederen niet naleeft, verbeurt een boete gelijk aan de aanvullende rechten."

Artikel 3.

In artikel 137 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de besluitwet van 4 mei 1940 en bij de wet van 1 augustus 1985, wordt een 4°bis ingevoegd, luidend als volgt :

"4°bis van de aanvullende rechten, interesten en boeten verschuldigd in geval van overtreding van artikel 21bis, na vijf jaar te rekenen van de dag van de vaststelling van de overtreding;"

Artikel 4.

De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt.

Verantwoording

A. Voorafgaande opmerking.

Artikel 21 van het Wetboek der successierechten bepaalt een forfaitaire belastbare waarde voor welbepaalde gevallen. De voorgestelde maatregel verleent daarentegen een vermindering van de belastbare waarde. Bijgevolg leek het verkieslijker om een nieuw artikel 21bis in bovengenoemd Wetboek in te voegen.

B. Technische toelichting.

De instelling van bepaalde fiscale maatregelen ten gunste van de bosbouw is principieel aanvaard. Dit amendement heeft tot doel om in de praktijk de toepassing van de vermindering van de belastbare waarde voor bossen en wouden mogelijk te maken. Tevens beoogt het de belangen van de Schatkist te vrijwaren ingeval de erfgenaam, de legataris of de begiftigde de voorwaarden, waaraan de vermindering is onderworpen, niet vervult.

Het nieuwe artikel 21bis van het Wetboek der successierechten voorziet :

- grondvoorwaarden waaraan moet voldaan worden bij het openvallen van de nalatenschap (§ 1);
- grond- en vormvoorwaarden die de erfgerechtigden moeten vervullen (§§ 2 en 3);
- een bijzondere regel voor de vereffening der rechten (§ 4);
- de invordering van de rechten, interesten en boeten ingeval de erfgerechtigden hun verbintenissen niet meer naleven of niet meer in staat zijn om ze na te leven (§ 5);
- controlemodaliteiten (§ 6);
- de mogelijkheid om de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen bij Koninklijk besluit te nemen (§ 7).

Voorwaarden betreffende de aard der goederen.

De goederen waarvoor de belastbare waarde beperkt wordt tot 25 % van de verkoopwaarde zijn in § 1 bepaald.

Het moet eensdeels gaan om gronden die bestemd zijn voor bosbouw, hetgeen met de wens van de indiener van het geamendeerde voorstel overeenstemt en het goed moet normaal bestemd zijn voor bosbouw. Daarom moet deze bestemming reeds vijftien jaar vaststaan.

Het is overduidelijk dat de bestemming ook toepasselijk is op de rooiingen, de kaalvlakten, die bestemd zijn om terug bebost te worden, de brandwegen en de boswegen. De heiden worden eveneens beoogd in de mate waarin zij een ecologische functie vervullen in het voortbestaan der bossen.

De vermindering is niet toepasselijk op de fruitboomgaarden, tuinen, de kwekerijen, de sierbeplantingen, de aanplantingen met kerstbomen en op de gebouwen die zich in beboste eigendommen bevinden.

Andersdeels moet drie vierde van de oppervlakte bestemd zijn voor bosbouw.

Deze bepaling houdt geen probleem in voor de gerooide delen of voor de heiden die zich bevinden in een beboste zone waarmee zij duidelijk een geheel vormen.

De toestand is anders wanneer het heiden betreft, die zich aan de rand van of nabij bossen bevinden. De vermindering mag in dat geval slechts toegepast worden indien de heide niet meer dan één vierde van de oppervlakte van het betrokken terrein uitmaakt.

Het criterium "drie vierde van de oppervlakte" moet toegepast worden per eigenaar en per bosaanplanting.

Voorbeeld : A bezit een terrein van 10 ha dat voor één vijfde bestemd is voor de bosbouw (eerste bosaanplanting); de rest zijn weiden. 5 km verder bezit hij een perceel van 30 ha dat volledig bebost is (tweede bosaanplanting). De vermindering van de belastbare grondslag kan slechts voor de tweede bosaanplanting worden toegepast alhoewel het geheel der bossen ($30 + 2 = 32$) 80 % van de totale oppervlakte uitmaakt.

Wat de terreinen, de bouwlanden, de weiden en de bouwgronden betreft, wordt om uit te maken of drie vierde van de oppervlakte van het terrein tot de bosbouw bestemd is, per kadastraal perceel gewerkt; m.a.w. een bouwland of een wei gelegen midden in of aan de rand van het bos, dat een eigen kadastraal nummer heeft, kan de vermindering van de belastbare grondslag niet genieten.

Uitbatingsvoorwaarden.

Het bosbeheer valt volledig onder de bevoegdheid van de Gewesten. Om die reden heeft men het niet nuttig geacht de uitbatingsvoorwaarden van de goederen voor dewelke de vermindering gevraagd wordt, bij deze wet te bepalen.

De voorwaarden, die tot doel hebben een goed bosbeheer te verzekeren, zullen door het Gewest bepaald worden (vgl. het Vlaams bosdecreet van 13 juni 1990). Het bevoegde Gewest is dat-

gene waar het goed gelegen is. De plaats waar de erfenis openviel is hierbij van geen tel. Als het Gewest geen uitbatingsvoorwaarden heeft vastgesteld, moeten de goederen slechts aan de voorwaarden eigen aan hun aard voldoen.

Voorwaarden betreffende de aanvraag van de vermindering.

Voorzien wordt dat de vermindering aangevraagd moet worden door al de erfgerechtigden die bossen ontvangen. Het is onaanvaardbaar dat bepaalde medeëigenaars voor de vermindering opteren en anderen niet. De onenigheid tussen de erfgerechtigden zou in de eerste plaats de heffing onnodig ingewikkelder maken. Vervolgens zou, door het effect van de verdeling, de bossen aan een erfgenaam of legataris kunnen worden toegekend, die geen enkele verbintenis op zich heeft genomen. Wanneer de Gewesten de uitbatingsvoorwaarden vastgesteld zullen hebben, zullen tenslotte de voorwaarden betreffende de aanvraag van de vermindering nog slechts een aanvulling of zelfs een bijzaak van de verbintenissen van de overledene vormen.

Paragraaf 2 van het nieuwe artikel formuleert het algemeen principe dat het verzoek moet uitgaan van al de erfgenamen, legatarissen en begiftigden die bossen ontvangen. Deze regel kan zonder probleem toegepast worden wanneer het bos zich in volle eigendom in de nalatenschap bevindt en bij onverdeelde parten aan elk van de erfgerechtigden of in vruchtgebruik aan de ene en in blote eigendom aan de andere (aan anderen) wordt toegekend.

Wanneer het bos slechts in vruchtgebruik of in blote eigendom in de nalatenschap voorhanden is, is de toestand enigszins verschillend. Om aan de bijzonderheden van deze gevallen tegemoet te komen zullen ongetwijfeld aanvullende maatregelen bij koninklijk besluit moeten vastgesteld worden.

Het is duidelijk dat de Koning de bepalingen die de termijn waarbinnen de vermindering moet aangevraagd worden en die de inhoud van het verzoek bepalen, vaststelt.

De zekerheden.

De erfgenamen, legatarissen of begiftigden, die het voordeel van de vermindering genieten moeten op hun kosten een zekerheid stellen. Deze zekerheid mag bestaan uit een zakelijke of persoonlijke borg (hypotheek op een onroerend goed, zekerheidstelling in geld of in roerende waarden, bankwaarborg, borgstelling door een verzekeringsmaatschappij die borgtochten mag verlenen). Voor de toepassing van § 3 wordt verwezen naar artikel 63 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, dat de handelaars in onroerende goederen verplicht om een zekerheid te stellen.

De modaliteiten van de zekerheid (bevoegde overheid om het bedrag van de zekerheid te bepalen, minimumbedrag, enz.) mogen bij koninklijk besluit vastgesteld worden.

Opdat deze verrichting niet te duur zou uitvallen ingeval van hypotheekstelling, wordt er voorzien dat de commissarissen van de aankoopcomités bedoelde akten mogen verlijden. De opheffing van de inschrijving wordt door de ontvanger in de administratieve vorm verleend.

Berekening van de vermindering.

De vermindering van de belasting zou volgens drie verschillende technieken kunnen gebeuren.

* 1ste techniek : de bossen worden aangegeven voor 25 t.h. van hun verkoopwaarde. De vermindering ent zich op de hoogste heffingstranche(s). Elk goed dat deel uitmaakt van de nalatenschap geniet dus van het voordeel van de vermindering van de belastbare grondslag.

Voorbeeld : de overledene laat een broer na. Het netto-actief bedraagt 10.000.000 F, waaronder bossen ter waarde van 2.000.000 F.

Heffing zonder vermindering : 4.875.000 F

Heffing na de vermindering van de

belastbare grondslag (25 %) : 3.900.000 F

De vermindering bedraagt : 975.000 F

* 2de techniek : de bossen worden aangegeven aan 100 t.h. maar de rechten die op deze bossen rusten worden met 75 t.h. verminderd.

Zelfde voorbeeld : $\frac{10.000.000}{4.875.000} = \frac{2.000.000}{975.000}$ (waarde van de bossen)

De vermindering bedraagt 731.250 F. In dit geval verzacht de vermindering de progressiviteit van de belasting.

* 3de techniek : de bossen worden aangegeven aan 100 t.h. maar de vermindering wordt, zoals de abattemeten, op de laagste tranche toegepast.

Zelfde voorbeeld : verschuldigde rechten vóór de vermindering
4.875.000 F.

De vermindering zou op 75 t.h. van de waarde van de bossen rusten (1.500.000 F) = een vermindering van 400.000 F. In dit geval heeft de vermindering geen invloed op de progressiviteit van de tarieven.

Van deze drie technieken is de derde de juiste op fiscaal gebied. Alleen deze techniek verleent hetzelfde fiscale voordeel aan belastingplichtigen, die beboste eigendommen van dezelfde waarde ontvangen en die in gelijkaardige situaties verkeren.

Voorbeeld : 2 nalatenschappen in rechte lijn, met één kind. Netto-actief respectievelijk 4.000.000 F en 7.000.000 F waarvan 2 miljoen bossen.

- 1e techniek : het fiscaal voordeel bedraagt respectievelijk 105.000 F en 190.000 F

- 3e techniek : het fiscaal voordeel bedraagt in beide gevallen 70.000 F.

In de geest van het Wetboek der successierechten vormen al de goederen die aan een zelfde persoon toekomen een geheel. Elk samenstellend deel neemt er geen welbepaalde plaats in. Hieruit volgt dat voor de toepassing van de artikelen 17 (onroerende goederen in het buitenland) en 57 (dubbele overgang tijdens het jaar), de belastingverminderingen, krachtens een constante rechtspraak en rechtsleer, berekend worden volgens de tweede techniek ondanks het feit dat in de wetteksten geen bijzondere aanwijzing te vinden is. De vermindering inzake de bossen en wouden zou het meest logisch volgens deze techniek onder de vorm van een belastingvermindering toepassing vinden.

Rekening houdende met de bevoegdheden die aan de Gewesten zijn toegekend zou de vermindering eerder volgens de 1e techniek moeten gebeuren. Dit is echter de duurste oplossing.

Omslag van het passief.

§ 4 heeft tot doel om bepaalde problemen te vermijden die zich zouden kunnen voordoen inzake de omslag van het passief indien geen enkele bijzondere maatregel getroffen wordt.

Inderdaad, in de geest van het Wetboek der successierechten vormt het geheel van de goederen die deel uitmaken van de nalatenschap, een geheel dat instaat voor het globale passief. Er wordt geen onderscheid gemaakt volgens de natuur der goederen. In geval meerdere erfgenamen of algemene legatarissen of legatarissen ten algemene titel geroepen zijn, draagt iedereen bij in het passief en in de bijzondere legaten naar evenredigheid van zijn deel in het actief (omslag volgens de regels van het burgerlijk recht). Bovendien is het zo dat wanneer het netto-actief onvoldoende is om de bijzondere legaten te betalen, deze belast worden ten belope van het actief dat overblijft (regel van het "netto-overschot"). De toepassing van deze algemene regelen heeft tot gevolg dat al de erfgerechtigden zouden kunnen genieten van de vermindering.

Voorbeelden

1) A en B zijn erfgenamen van X. Deze bezat

- roerende goederen : 4.000.000 F
- onroerende goederen (bossen) : 4.000.000 F

Het passief van de nalatenschap bedraagt 4.000.000 F en X heeft bijzondere legaten van geldsommen gedaan ten bedrage van 3.000.000 F.

* Omslag volgens het burgerlijk recht : actief : 8.000.000 F
passief : 4.000.000 F
netto-actief : 4.000.000 F
bijzondere legaten: 3.000.000 F
overschot : 1.000.000 F
die A en B onder elkaar verdelen.

* Omslag volgens het fiscaal recht, met toepassing van de vermindering :
actief : 5.000.000 F
passief : 4.000.000 F
netto-actief : 1.000.000 F
bijzondere legaten : 3.000.000 F
- 2.000.000 F

De toepassing van de regel van het netto-overschot heeft tot gevolg dat de bijzondere legatarissen slechts ten belope van 1.000.000 F belast zouden mogen worden, terwijl het werkelijk actief voldoende is om de bijzondere legaten en het passief volledig te betalen. De bijzondere legatarissen zouden bijgevolg zonder enige reden van het voordeel van de vermindering genieten.

2) A en B zijn erfgenamen van X. Deze bezat :
- roerende goederen : 4.000.000 F
- onroerende goederen (bossen) : 4.000.000 F

Het passief van de nalatenschap bedraagt 2.000.000 F. X heeft de volgende testamentaire beschikkingen getroffen :

- legaat van al de roerende goederen aan A
- legaat van al de onroerende goederen (bossen) aan B
- legaat van een geldsom van 2.000.000 F aan C

* Omslag volgens het burgerlijk recht :

<u>A</u> ontvangt de roerende goederen, te weten	4.000.000 F
op last de 1/2 van het passief te dragen	- 1.000.000 F
op last de 1/2 van het legaat van de geldsom te dragen	- 1.000.000 F
Netto	2.000.000 F

<u>B</u> ontvangt de onroerende goederen, te weten	4.000.000 F
op last de 1/2 van het passief te dragen	- 1.000.000 F
op last de 1/2 van het legaat van de geldsom te dragen	<u>- 1.000.000 F</u>

Netto 2.000.000 F

<u>C</u> ontvangt het legaat van de geldsom, te weten	Netto 2.000.000 F
---	-------------------

* Omslag volgens het fiscaal recht met toepassing van de vermindering :

belastbaar actief : 4.000.000 F (roerende waarden)
1.000.000 F (bossen)
 5.000.000 F

Omslag van het passief 4/5 - A

1/5 - B

Omslag van het legaat van de geldsom 4/5 - A

1/5 - B

<u>A</u> ontvangt :	4.000.000 F
	- 1.600.000 F
	<u>- 1.600.000 F</u>
	800.000 F

<u>B</u> ontvangt :	1.000.000 F
	- 400.000 F
	<u>- 400.000 F</u>
	200.000 F

<u>C</u> ontvangt :	2.000.000 F
---------------------	-------------

In dit voorbeeld zou A, die 2.000.000 F ontvangt, belast worden op 800.000 F alhoewel hij geen bossen ontvangt en B zou belast worden op 200.000 F.

De regel voorzien in § 4 heeft tot doel om de vermindering van de belastbare waarde te beperken tot de erfgenaam of legataris die de bossen ontvangt aangezien de vermindering inherent is aan de aard zelf der betrokken goederen.

Hieruit volgt dat de ontvanger (theoretisch) een eerste verdeling van de nalatenschap zal doen zonder rekening te houden met de vermindering van de belastbare waarde. Op deze wijze stelt hij het deel vast van elke erfgenaam, legataris of begiftigde die geen bossen ontvangt.

Daarna zal hij het erfdeel van de erfgerechtigde die bossen ontvangt terug in beschouwing nemen. Hierbij zal hij rekening houden met de vermindering van de belastbare waarde tot 25 t.h.

Alzo zullen de bijzondere legatarissen in het eerste voorbeeld rechten betalen op 3.000.000 F en A en B zullen geen rechten betalen. In het tweede voorbeeld zullen A en C elkeen rechten betalen op 2.000.000 F en zal B geen rechten betalen.

Wat betreft de berekening van het deel van de erfgerechtigde die de bossen ontvangt, zal de vermindering van de belastbare grondslag volledige uitwerking krijgen (100 %) alhoewel de belastbare waarde van de bossen enkel een percentage van hun verkoopwaarde vertegenwoordigt. Dat percentage hangt af van de lasten die op de nalatenschap en in het bijzonder op de bossen rusten.

Voorbeeld : A erft de nalatenschap van X

Deze nalatenschap bevat :

- roerende waarden :	4.000.000 F
- bossen :	4.000.000 F
- passief :	4.000.000 F

De heffing zal als volgt gebeuren :

4.000.000 F (roerende waarden) + 1.000.000 F (25 % van de bossen) -
4.000.000 F (passief) = 1.000.000 F

Wat de bossen betreft is er een vermindering van de belastbare grondslag ten bedrage van 3.000.000 F, terwijl, zonder deze vermindering, de bossen slechts ten bedrage van 2.000.000 F zouden worden belast.

Invordering van de rechten.

De invordering van de aanvullende rechten gebeurt in de 2 volgende gevallen :

- de rechthebbenden hebben een onjuiste verklaring gedaan ten einde de vermindering van de rechten te bekomen (bv. met betrekking tot de beboste oppervlakte);
- zij hebben hun verbintenissen niet nageleefd (onder andere de verbintenis de bosbouw gedurende ten minste 30 jaar voort te zetten). De invordering gebeurt eveneens te hunnen laste indiend e verkrijgers aan wie de goederen werden verkocht, het beheersplan niet zouden naleven.

Elke overtreding van de bepalingen van artikel 21bis en van de reglementeringen, die door de Gewesten zijn vastgesteld, kan door de ambtenaren van het bosbeheer worden vastgesteld. Het proces-verbaal van vaststeiling, dat aan de ontvanger van de registratie wordt overgemaakt, strekt tot titel voor de invordering van de aanvullende rechten.

Krachtens § 5 zijn naast de aanvullende rechten tevens een fiscale boete en moratoire interesten verschuldigd.

Opdat de invordering van de aanvullende rechten, boeten en interesten, ingeval van niet-naleving van de fiscale bepalingen en de bepalingen, gesteld door de Gewesten, geen buitengewone proporties (in extreme gevallen 400 tot 500 % van de rechten) zouden aannemen, bepaalt het amendement dat de aanvullende rechten - en ook de interesten en boeten - verminderd worden in verhouding tot het aantal verlopen volle jaren tussen het openvallen van de nalatenschap en de feitelijke omstandigheden die het verlies van het fiscaal voordeel meebrengen.

Voorbeeld : indien de erfgenamen van een nalatenschap, die openviel op 1.4.1992, op 5.6.1997 een kaalslag uitvoeren, die niet door het beheersplan is goedgekeurd, zijn zij 25/30sten der aanvullende rechten verschuldigd evenals interesten vanaf 2.11.92 (in principe) en de fiscale boete, die berekend wordt op de aanvullende rechten.

Het laatste lid van § 5 heeft tot doel de fiscale toestand in geval van achtereenvolgende overgangen bij overlijden van bossen te vereenvoudigen. Het beoogt tevens te verhinderen dat de verbintenissen van een overleden rechthebbende gedurende een termijn van 30 jaar op zijn erfgenamen zouden overgaan.

Wanneer de erfgenamen van een rechthebbende zich persoonlijk verbinden om het bosbedrijf verder uit te baten gedurende 30 jaar, genieten zij niet alleen in hun eigen hoofde van het voordeel van de vermindering, maar regelen zij tevens definitief, wat hun rechtsvoorganger betreft, de fiscale toestand van de vorige overgang.

Indien zij zich daarentegen niet verbinden, genieten zij niet van het voordeel van de vermindering van de belastbare waarde voor de laatste overgang. Niets belet hen echter om de verbintenis van hun rechtsvoorganger na te leven. In dit geval zijn de aanvullende rechten voor de vorige overgang niet opeisbaar.

Controle.

Het is duidelijk dat de ontvanger van de registratie de controle op de naleving van de toepassingsvoorwaarden van het fiscaal voordeel niet alleen op zich kan nemen. De hulp van de gewestelijke administraties, belast met het bosbeheer, is noodzakelijk.

De controlemodaliteiten worden in gemeen overleg met de Gewesten door de Koning vastgesteld.

Sancties en verjaringen.

De artikelen 129bis en 137, 4°bis, van het Wetboek der successierechten zijn de onvermijdelijke technische aanvulling van het nieuw artikel 21bis.

Inwerkingtreding.

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van de wet.

De Minister van Financiën,

Ph. MAYSTADT

En remplacement du document distribué précédemment

40-1 (S.E. 1988)
Document de commission n° 3
Finances

Ter vervanging van het vroeger rondgedeelde stuk

40-1 (B.Z. 1988)
Commissiestuk nr. 3
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

13 mars 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures fiscales en faveur de la production forestière à long terme.

AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. VERHAEGEN

ART. 2

Remplacer cet article par la disposition suivante:

"Le décret et l'ordonnance peuvent subordonner l'octroi du bénéfice de l'article précédent à certaines conditions à remplir par les ayants droit, conditions qui ont en vue une exploitation judicieuse et le respect de la nature."

R.A 14146.

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

13 maart 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie op lange termijn.

AMENDEMENTEN VAN
DE H. VERHAEGEN

ART. 2

Dit artikel te vervangen als volgt:

"Bij decreet of ordonnantie kan de toekenning van het in vorige artikel bepaalde voordeel afhankelijk worden gemaakt van de vervulling door de rechtverkrijgende van een aantal voorwaarden, die worden opgelegd met het oog op een oordeelkundige exploitatie en een bescherming van de natuur."

R.A 14146.

ART. 3 (nouveau)

Ajouter un article 3 (nouveau), rédigé comme suit:

"ART. 3.- En cas de non-respect des conditions imposées, le ministre des Finances peut exiger le paiement complémentaire de droits, et des intérêts sur ceux-ci s'il y a dol."

ART. 4 (nouveau)

Ajouter un article 4 (nouveau), rédigé comme suit:

"ART. 4.- Dans le délai fixé à l'article 40 de l'arrêté royal n° 308 du 31 mars 1936 établissant le Code des droits de succession, l'héritier, légataire ou donataire peut refuser l'application de l'article 2 dans la déclaration de succession ou tout autre acte complémentaire.

En cas d'indivision, il est tenu compte de la volonté de la majorité des indivisaires, chaque indivisaire ayant une puissance de vote égale à sa quote-part dans l'indivision.

Le receveur convoque au besoin une réunion des indivisaires et il acte la volonté des héritiers, légataires ou donataires de se soumettre ou non au mode particulier d'évaluation de leur actif imposable.

Leur silence ou leur absence, bien qu'ils aient été dûment convoqués par recommandé avec accusé de réception, fait présumer irréfragablement leur acceptation de ce mode particulier d'évaluation.

Les conditions imposées par le décret ou l'ordonnance ainsi que l'acceptation des héritiers,

ART. 3 (nieuw)

Een artikel 3 (nieuw) toe te voegen, luidende:

"ART. 3.- Indien aan de opgelegde voorwaarden niet is voldaan, kan de Minister van Financiën de betaling van bijkomende rechten vorderen en, in geval van bedrog, van de daarop verschuldigde rechten."

ART. 4 (nieuw)

Een artikel 4 (nieuw) toe te voegen, luidende:

"ART. 4.- Binnen de bij artikel 40 van het K.B. nr. 308 van 31 maart 1936 tot vaststelling van het Wetboek der successierechten bepaalde termijn kan de erfgenaam, legataris of begiftigde in de aangifte van nalatenschap of elke andere aanvullende akte de toepassing van artikel 2 weigeren.

In geval van onverdeeldheid wordt rekening gehouden met de wil van de meerderheid van de deelgenoten, waarbij aan elke deelgenoot een aantal stemmen wordt toegekend dat overeenstemt met zijn aandeel in de onverdeeldheid.

De ontvanger roept desnoods een vergadering van deelgenoten bijeen, en stelt vast of de erfgenamen, legatarissen of begiftigden zich al dan niet aan de bijzondere waarderingswijze van hun belastbare activa willen onderwerpen.

Indien zij bij aangetekende brief met bericht van ontvangst behoorlijk zijn opgeroepen, wordt uit hun stilzwijgen of afwezigheid een onweerlegbaar vermoeden van aanvaarding van die bijzondere waarderingswijze afgeleid.

De door het decreet of ordonnantie opgelegde voorwaarden, alsmede de door de ontvanger van de

légataires ou donataires, ou de la majorité de ceux-ci, actée par le receveur de l'enregistrement, sont transcrites sans frais, à la requête du receveur, par le conservateur des hypothèques, au titre de servitude d'utilité publique.

ART. 5 (nouveau)

Ajouter un article 5 (nouveau), rédigé comme suit:

"ART. 5.- Le receveur radie cette servitude en cas de restitution effective des droits conformément à l'article 4, découlant du non-respect de ces conditions.

ART. 6 (nouveau)

Ajouter un article 6 (nouveau), rédigé comme suit:

"ART. 6.- L'article 133 de l'arrêté royal n° 64 du 30 novembre 1939 contenant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, modifié par la loi du 23 décembre 1958, est complété par l'alinéa suivant:

"Si la donation a pour objet des parcelles qui, depuis quinze ans au moins, sont boisées aux trois quarts au moins de leur superficie, la base imposable est fixée à 25 p.c. de la valeur vénale."

ART. 7 (nouveau)

Ajouter un artikel 7 (nouveau), rédigé comme suit:

"ART. 7.- "Le décret et l'ordonnance peuvent subordonner l'octroi du bénéfice de l'article précédent à certaines conditions à remplir par les ayants droit, conditions qui ont en vue une exploitation judicieuse et le respect de la nature."

registratie opgetekende aanvaarding door de erfgenamen, legatarissen of begiftigden of door een meerderheid onder hen, worden op verzoek van de ontvanger, kosteloos overgeschreven door de hypotheekbewaarder, als erfdiensbaarheid van openbaar nut.

ART. 5 (nieuw)

Een artikel 5 (nieuw) toe te voegen, luidende:

"ART. 5.- De ontvanger schrapt die erfdiensbaarheid in geval van werkelijke teruggave van de rechten die overeenkomstig artikel 4 voortvloeit uit het niet-naleven van die voorwaarden.

ART. 6 (nieuw)

Een artikel 6 (nieuw) toe te voegen, luidende:

"ART. 6.- Artikel 133 van het koninklijk besluit nr. 64 van 30 november 1939 tot vaststelling van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, gewijzigd bij de wet van 23 december 1958, wordt aangevuld met het volgende lid:

"Indien de schenking percelen betreft, die ten minste voor 3/4 van de oppervlakte en sinds ten minste 15 jaar uit bos bestaan, wordt de belastbare grondslag vastgesteld op 25 pct. van de verkoopwaarde."

ART. 7 (nieuw)

Een artikel 7 (nieuw) toe te voegen, luidende:

"ART. 7.- Bij decreet of ordonnantie kan de toekenning van het in vorig artikel bepaalde voordeel afhankelijk worden gemaakt van de vervulling door de rechtverkrijgende van een aantal voorwaarden die worden opgelegd met het oog op een oordeelkundige exploitatie en een bescherming van de natuur."

ART. 8 (nouveau)

Ajouter un article 8 (nouveau), libellé comme suit:

"ART. 8.- En cas de non-respect des conditions imposées, le ministre des Finances peut exiger le paiement complémentaire de droits, et des intérêts sur ceux-ci s'il y a dol."

ART. 8 (nieuw)

Een artikel 8 (nieuw) toe te voegen, luidende:

"ART. 8.- Indien aan de opgelegde voorwaarden niet is voldaan, kan de Minister van Financiën de betaling van bijkomende rechten vorderen en, in geval van bedrog, van de daarop verschuldigde rechten."

G. VERHAEGEN

40-1 (S.E. 1988)
Document de commission n° 4
Finances

— A —
40-1 (B.Z. 1988)
Commissiestuk nr. 4
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

26 mars 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures fiscales en faveur de la production forestière à long terme.

**SOUS-AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. DE SENY A L'AMENDEMENT DU
GOUVERNEMENT (DOC.COM. N° 2)**

ART. 1er

A l'article 21bis proposé, apporter les modifications suivantes :

A. Au § 3 de cet article, après les mots "ou des conditions d'exploitation," ajouter les mots "sauf cas de force majeure,".

R.A 14146.

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

26 maart 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie op lange termijn.

**SUBAMENDEMENTEN VAN
DE H. DE SENY OP HET AMENDEMENT VAN DE
REGERING (COMMISSIESTUK NR. 2)**

ART. 1

In het voorgestelde artikel 21bis de volgende wijzigingen aan te brengen :

A. De aanhef van § 3 te doen luiden als volgt :

"Behoudens overmacht zijn , in geval van onjuiste bevestiging, van niet-naleving van de verbintenis of van niet-naleving van de exploitatievoorwaarden, naast de aanvullende rechten..."

R.A 14146.

B. In fine de ce même § 3 ajouter les mots suivants :

"le tout diminué de 1/30 par année entière durant laquelle le redevable a satisfait aux conditions de la réduction."

C. Supprimer le § 4.

JUSTIFICATION

L' article 4, dernier alinéa de l'amendement de l'auteur de la proposition prévoit une transcription automatique au bureau des hypothèques.

En outre, pour le recouvrement du droit complémentaire éventuel le receveur conserve le droit comme tous créanciers de prendre une inscription hypothécaire.

D. Au § 5 supprimer les mots "et la garantie constituée".

JUSTIFICATION

Même justification que la précédente.

B. Dezelfde § 3 aan te vullen met de woorden :

"een en ander verminderd met 1/30 per vol jaar waarin de belastingplichtige heeft voldaan aan de voorwaarden waaronder de vermindering wordt toegestaan."

C. Paragraaf 4 te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Artikel 4, laatste lid, van het amendement van de indiener van het voorstel voorziet in een automatische overschrijving in het kantoor der hypotheeken.

Voor de inning van de eventuele aanvullende rechten heeft de ontvanger bovendien, zoals alle schuldeisers, het recht een hypothecaire inschrijving te nemen.

D. In § 5 de woorden "en voor het stellen van de zekerheid" te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording hierboven.

ART. 2

In fine de l'article 12bis proposé ajouter les mots suivants :

"le tout diminué de 1/30 par année entière durant laquelle le redevable a satisfait aux conditions de la réduction."

Y. DE SENY.

ART. 2

Het voorgestelde artikel 12bis aan te vullen met de woorden "een en ander verminderd met 1/30 per vol jaar waarin de belastingplichtige heeft voldaan aan de voorwaarden waaronder de vermindering wordt toegestaan."

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

26 mars 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures
fiscales en faveur de la production forestière à
long terme.

**SOUS-AMENDEMENTS DE M. de SENY
AUX AMENDEMENTS PROPOSE PAR
M. VERHAEGEN**

ART. 3 & 4

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

26 maart 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fis-
cale maatregelen ten voordele van de bosbouw-
produktie op lange termijn.

**SUBAMENDEMENTEN VAN DE H. de SENY
OP DE AMENDEMENTEN VAN
DE H. VERHAEGEN**

ART. 3 & 4

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

27 mars 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures fiscales en faveur de la production forestière à long terme.

**SOUS-AMENDEMENT PROPOSE PAR
M. DE SENY A L'AMENDEMENT DU
GOUVERNEMENT (DOC.COM. N° 2)**

ART. 2

A l'article 129bis proposé, après les mots "Il est encouru une amende égale aux..." ajouter les mots "dixième des..."

JUSTIFICATION

En matière de contrat bilatéral l'Etat doit montrer l'exemple de la modération quant aux clauses pénales prévues en cas de manquement.

Y. de SENY.

R.A 14146.

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

27 maart 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie op lange termijn.

**SUBAMENDEMENT VAN
DE H. DE SENY OP HET AMENDEMENT VAN DE
REGERING (COMMISSIESTUK NR. 2)**

ART. 2

In het voorgestelde artikel 129bis tussen de woorden "verbeurt een boete gelijk aan" en de woorden "de aanvullende rechten" in te voegen de woorden "een tiende van".

VERANTWOORDING

De Staat moet het voorbeeld geven en blijk geven van gematigdheid in de strafbepalingen waarin bilaterale overeenkomsten voorzien ingeval verplichtingen niet worden nagekomen.

R.A 14146.

40-1 (S.E. 1988)
Document de commission n° 7
Finances

40-1 (B.Z. 1988)
Commissiestuk nr. 7
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

27 mars 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures
fiscales en faveur de la production forestière à long
terme.

**SOUS-AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. VERHAEGEN A L'AMENDEMENT DU
GOUVERNEMENT (DOC.COM. N° 2)**

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

27 maart 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale
maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie
op lange termijn.

**SUBAMENDEMENTEN VAN
DE H. VERHAEGEN OP HET AMENDEMENT VAN
DE REGERING (COMMISSIESTUK NR. 2)**

Art. 1

- A. De tekst van § 4 van het voorgestelde art. 21bis Wetboek der successierechten wordt vervangen als volgt :

"De wettelijke hypotheek als bedoeld in art. 84 e.v. van het Wetboek der successierechten kan met betrekking tot de goederen, die het voordeel van dit artikel genieten, zonder inschrijving, aan derden worden tegengeworpen gedurende een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van het overlijden."

Verantwoording :

Het is onnodig andere garanties te vereisen, dan de wettelijke hypotheek van de Schatkist zoals reeds voorzien in art. 84 van het Wetboek der successierechten. De verlenging van de termijn en de tegenstelbaarheid laten toe om elke fraude te vermijden, de voorgestelde duurtijd van 5 jaren voorkomt het terugvallen op een garantie die gewoonlijk degressief is gedurende 30 jaren.

- B. De tekst van § 5 van het voorgestelde art. 21bis Wetboek der successierechten wordt vervangen als volgt :

"De Koning kan de voorwaarden en toepassingsmodaliteiten van dit artikel vaststellen, in het bijzonder voor wat betreft de periode waarin de aanvraag moet worden ingediend, evenals de controlemaatregelen."

Verantwoording :

Het opleggen van een hypotheek of andere vorm van zekerheid wordt niet weerhouden.

Men zou een bepaalde periode kunnen voorzien beperkt in de tijd, bijvoorbeeld 3 jaar of maximaal 5 jaar, en voor de rest een boete voorzien die geheven wordt door het Gewest ingeval van niet-uitvoering van de beschikkingen die door dit Gewest zouden zijn uitgevaardigd.

G. VERHAEGEN

*

* *

ART. 1er

A. Remplacer le texte du § 4 de l'article 21bis proposé, par ce qui suit :

"L'hypothèque légale visée aux articles 84 et suivants du Code des droits de succession est opposable aux tiers, sans inscription, à l'égard des biens bénéficiant des dispositions du présent article, pendant un délai de cinq ans à compter de la date du décès."

B. Remplacer le texte du § 5 de l'article 21bis proposé, par ce qui suit :

"Le Roi peut fixer les conditions et modalités d'application du présent article, en particulier pour ce qui est du délai dans lequel la demande doit être introduite, ainsi que des mesures de contrôle."

40-1 (S.E. 1988)
Document de commission n° 8
Finances

40-1 (B.Z. 1988)
Commissiestuk nr. 8
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

19 avril 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures
fiscales en faveur de la production forestière à long
terme.

**SOUS-AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. DE SENY A L'AMENDEMENT DU
GOUVERNEMENT (DOC.COM. N° 2)**

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

19 april 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale
maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie
op lange termijn.

**SUBAMENDEMENTEN VAN
DE H. DE SENY OP HET AMENDEMENT VAN DE
REGERING (COMMISSIESTUK NR. 2)**

ART. 1er

Remplacer cet article par la disposition suivante :

" Article 1 er. - Un article 21 bis, rédigé comme suit, est inséré dans le Code des droits de succession :

"Article 21 bis. paragraphe 1 er. Par dérogation à l'article 19, la valeur imposable des parcelles ou des parts de société représentatives de ces parcelles, affectées à la production forestière, situées dans le royaume qui, au jour du décès et aux trois quarts de leur superficie au moins, sont boisées, est réduite à 25 % de leur valeur vénale, pour autant que ces parcelles soient exploitées conformément aux conditions fixées par la Région dans laquelle ils sont situés.

Paragraphe 2. La réduction est accordée d'office et engage de plein droit tous les indivisaires pour autant que la déclaration de succession contienne :

1. l'affirmation que ces biens répondent aux conditions fixées par le paragraphe premier;

2. l'engagement pris par le ou les attributaires de ces biens qu'ils resteront affectés pendant trente ans à la production forestière (aux trois quarts de leur superficie au moins) Cet engagement constitue une obligation réelle (attachée au bien) et non personnelle, en quelques mains que le bien puisse passer. déjà dit au § 1

Paragraphe 3. En outre, les héritiers ou légataires bénéficiant de la réduction constituent une garantie hypothécaire ou autre pour le recouvrement des sommes pouvant devenir exigibles par application du paragraphe 5.

A défaut de se faire dans les 7 mois, une inscription hypothécaire est prise d'office à la requête du receveur sur les biens objets de la réduction.

Le receveur donne mainlevée de l'inscription dans la forme administrative, sans qu'il soit tenu, vis à vis du conservateur des hypothèques à fournir la justification du paiement des sommes dues.

Paragraphe 4. La réduction ne peut en aucun cas avoir pour effet de réduire l'actif imposable dans le chef d'héritiers ou légataires ne recueillant pas de biens visés au paragraphe premier.

Paragraphe 5. En cas d'affirmation inexacte ou de non respect de l'engagement d'affecter en tout ou en partie, pendant 30 ans les biens à la production forestière, il est dû en cas de dol, outre les droits complémentaires calculés sur base de la valeur vénale établie conformément à l'article 19, l'amende prévue à l'article 129 bis ainsi que l'intérêt moratoire calculé conformément à l'article 81.

Le montant est calculé au prorata des surfaces pour lesquelles l'engagement n'a pas été respecté.

Les droits complémentaires, amende et intérêts, dus en raison du non-respect de l'engagement d'affecter pendant 30 ans les biens à la production forestière sont réduits proportionnellement au nombre entier d'années échues du délai prévu au paragraphe 2.2°.

En cas de transferts successifs de la propriété, soit par décès, soit entre vifs de biens visés au paragraphe 1er, la réduction est définitivement acquise pour la première transmission lorsque les ayants cause à tout titre de la transmission suivante s'engagent conformément au paragraphe 2, 2°.

Paragraphe 6. Les modalités de contrôle de l'exécution des conditions de la réduction sont arrêtées de commun accord avec les Régions.

Paragraphe 7. NB : à quoi pense le Ministre ? est-ce habituel dans ce genre de texte ?

ART.2

Remplacer cet article par la disposition suivante :

"Article 2.- Un article 129 bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code :

" Article 129 bis. Il est encouru une amende égale aux droits complémentaires par celui qui a fait une affirmation inexacte relativement aux biens visés à l'article 21 bis ou qui n'a pas respecté l'engagement prévu par cet article d'affecter pendant 30 ans les biens à la production forestière. *Sauf cas de force majeure.*

ART.3

A l'article 137 du même Code, modifié par l'arrêté-loi du 4 mai 1940 et par la loi du 1er août 1985, il est inséré un 4° bis, rédigé comme suit :

"4° bis des droits complémentaires, intérêts et amendes dus en cas d'infraction à l'article 21 bis, après cinq ans à compter du jour du constat de l'infraction" .

ART. 4

Le Roi fixe l'entrée en vigueur de la présente loi.

Justification.

A. Remarque préalable.

L'article 21 du Code des droits de succession définit une valeur imposable forfaitaire dans certains cas bien déterminés. Par contre, la mesure proposée accorde une réduction de valeur imposable. Il a dès lors paru préférable d'introduire un article 21 bis nouveau dans le code précité. Nous y avons également inclus le cas des propriétaires de parts de société représentatives de parcelles boisées.

B. Exposé technique.

Le principe de l'organisation de certaines mesures fiscales en faveur des productions forestières est acquis. Le présent amendement a pour but de permettre, dans la pratique, l'application d'une réduction de la valeur imposable des bois et forêts tout en sauvegardant les intérêts du Trésor au cas où l'héritier, le légataire, ne remplirait pas les conditions auxquelles la réduction est subordonnée.

Le nouvel article 21 bis du Code des droits de succession prévoit :

- des conditions de fond qui doivent être remplies au moment de l'ouverture de la succession (paragraphe 1er);
- des conditions de fond et de forme auxquelles les ayants droit doivent se soumettre (paragraphe 2 et 3);
- une règle particulière à la liquidation des droits (paragraphe 4);
- le recouvrement des droits, intérêts et amendes au cas où les ayants droit ne respecteraient plus leurs engagements (paragraphe 5);
- les modalités de contrôle (paragraphe 6).

Conditions relatives à la nature des biens.

Les biens pour lesquels la valeur imposable est limitée à 25 % de la valeur vénale sont définis au paragraphe 1er.

D'une part, il faut qu'il s'agisse de terrains affectés à la production forestière, ce qui répond au vœu de l'auteur de la proposition amendée et que la production forestière soit l'affectation normale du bien. C'est pourquoi l'affectation doit exister au jour du décès. Il est évident que la réduction s'applique également aux friches, aux coupes à blanc destinées au reboisement, aux coupe-feu et aux chemins forestiers. Les landes en bénéficient aussi dans la mesure où elles exercent une fonction écologique pour la vie des bois.

La réduction ne s'applique pas aux vergers, jardins, aux pépinières, aux plantations d'ornement, aux plantations d'arbres de Noël et aux constructions se trouvant à l'intérieur des propriétés boisées.

D'autre part, il faut que les trois-quarts de la surface soient affectés à la production forestière.

Cette disposition ne pose aucun problème pour les parties momentanément défrichées ou pour les landes se trouvant à l'intérieur d'une zone boisée avec laquelle elles forment manifestement un ensemble.

La situation est différente lorsqu'il s'agit de landes situées en lisière ou à proximité des bois. Dans ce cas, la réduction ne peut être appliquée que si ces landes ne prennent pas plus que le quart de la superficie du terrain concerné.

Le critère des trois-quarts de superficie doit être appliqué par parcelle cadastrale.

Exemple : A possède une parcelle cadastrale de 10 ha affectée à la production forestière pour un cinquième (premier peuplement), le surplus étant des pâtures. Il possède également une parcelle cadastrale de 30 ha (deuxième peuplement). La réduction de la base imposable ne peut s'appliquer que pour la deuxième parcelle cadastrale bien que l'ensemble des bois ($30 + 2 = 32$ ha) comprend 80 % de la superficie totale.

En ce qui concerne les terrains, terres de culture, pâtures, prés et terrains à bâtir, l'affectation des trois-quarts de la superficie du terrain à l'exploitation forestière est appréciée par parcelle cadastrale, c'est-à-dire une terre de culture ou un pré au milieu ou en lisière du bois portant son propre numéro cadastral est exclu de la réduction de la base imposable.

Conditions d'exploitation.

La politique de gestion forestière étant une compétence qui appartient exclusivement aux Régions, il n'a pas paru opportun de déterminer dans la loi les conditions d'exploitation auxquelles seront soumis les biens pour lesquels le bénéfice de la réduction est demandé. Les conditions destinées à garantir la bonne gestion des forêts seront déterminées par la Région (comp. décret forestier flamand du 13 juin 1990). La Région compétente est celle de la situation du bien sans avoir égard au lieu d'ouverture de la succession. Lorsque la Région n'a pas fixé de conditions d'exploitation, les biens ne doivent répondre qu'aux conditions relatives à leur nature.

Conditions relatives à la demande de réduction.

Il est prévu que la réduction doit être présumée, pour autant que la déclaration reprenne les conditions précisées par l'article 1, paragraphe 2, 1° et 2°.

Les garanties.

Les héritiers ou légataires bénéficiant de la réduction doivent constituer une garantie. Cette garantie peut consister en une caution réelle ou personnelle (hypothèque sur immeuble, cautionnement en numéraire ou en valeurs mobilières, garantie bancaire, cautionnement par une compagnie d'assurance autorisée à faire les opérations de cautionnement. Pour l'application du paragraphe 3, on peut utilement renvoyer à l'article 63 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe prévoyant l'obligation de constituer une garantie en matière de marchands d'immeubles.

Les modalités du cautionnement (autorité compétente pour fixer le montant du cautionnement, montant minimal, etc.) peuvent être réglées par arrêté royal.

Afin que l'opération se fasse sans frais, il est prévu que les receveurs de l'enregistrement puissent prendre l'inscription sur simple requête. La mainlevée de l'inscription est donnée par le receveur dans la forme administrative.

Recouvrement des droits.

Il y a recouvrement des droits complémentaires dans les deux situations suivantes :

- les ayants droit ont fait une déclaration inexacte afin d'obtenir la réduction des droits (par exemple quant à la superficie boisée);
- ils n'ont pas respecté les engagements pris (notamment continuer l'exploitation forestière pendant 30 ans au moins). Le recouvrement ne peut s'opérer que contre le dernier ayant droit à tout titre, titulaire du bien, étant donné qu'il s'agit d'une obligation attachée au bien (obligation réelle et non personnelle).

Toute contravention aux dispositions de l'article 21 bis et aux réglementations arrêtées par les Régions peut être constatée par les agents des administrations forestières régionales. Le procès-verbal de constat, transmis au receveur de l'enregistrement, sert de titre de perception pour le recouvrement des droits complémentaires.

En cas d'application du paragraphe 5, en cas de dol, une amende fiscale et un intérêt moratoire sont dus en même temps que les droits supplémentaires.

En cas de non respect de l'engagement, les droits complémentaires, amende et intérêts doivent être calculés au prorata de la surface effective pour laquelle l'engagement n'aurait pas été respecté.

Pour que le recouvrement des droits complémentaires, amendes et intérêts, en cas de non-respect des dispositions fiscales ne prenne pas de proportions hors du commun (400 à 500 % des droits dans les cas limites), il est prévu que les droits complémentaires - et les intérêts et les amendes également - diminuent d'année en année en fonction du nombre d'années entières écoulées entre l'ouverture de la succession et le moment des faits qui justifient la perte de la faveur fiscale.

Exemple : Si, pour une succession ouverte le 1.4.1992, les héritiers réalisent une coupe à blanc, suivie de la suppression de l'état boisé, le 5.6.1997, ils deviennent débiteurs de 25/30 des droits complémentaires ainsi que des intérêts calculés depuis le 2.11.1992 (en principe) et de l'amende fiscale calculée sur ces droits complémentaires.

Le dernier alinéa du paragraphe 5 a pour but de clarifier la situation fiscale en cas de transmissions successives de bois par décès et d'éviter que les engagements pris par un ayant droit décédé se transmettent sur ses successeurs pendant un délai de 30 ans.

Ainsi, lorsque les successeurs d'un ayant droit prennent personnellement l'engagement de continuer l'exploitation forestière pendant 30 ans, ils bénéficieront non seulement de la réduction dans leur chef mais ils clôturent en même temps la situation fiscale de la transmission immédiatement antérieure, du moins en ce qui concerne leur auteur. Par contre, s'ils ne prennent pas cet engagement, ils ne bénéficieront pas de la réduction de la valeur imposable pour la dernière transmission. Toutefois, rien n'empêche qu'ils respectent l'engagement pris par leur auteur auquel cas les droits complémentaires ne deviennent pas exigibles pour la transmission antérieure.

Contrôle.

Il est évident que le receveur de l'enregistrement ne peut pas assumer tout seul le contrôle de l'exécution des conditions d'application de la faveur fiscale. Il est indispensable de recourir à l'assistance de l'administration forestière régionale.

Les modalités de contrôle seront arrêtées, de commun accord avec les Régions, par le Roi.

Sanctions et prescriptions.

Les articles 129 bis et 137, 4° bis, du Code des droits de succession forment le complément technique inévitable de l'article 21 bis nouveau.

Entrée en vigueur.

Le Roi fixe l'entrée en vigueur de la loi.

Y. DE SENY

* * *

ART. 1

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Artikel 1.- In het Wetboek der successierechten wordt een artikel 21bis ingevoegd, luidende :

"Artikel 21bis, § 1. In afwijking van artikel 19 wordt de belastbare waarde van in het Rijk gelegen percelen of van aandelen die deze percelen vertegenwoordigen, bestemd voor de bosbouw en op de dag van het overlijden voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte bebost, verminderd tot 25 p.c. van hun verkoopwaarde, voor zover deze percelen geëxploiteerd worden overeenkomstig de voorwaarden bepaald door het Gewest waar zij gelegen zijn.

§ 2. De vermindering wordt van ambtswege verleend en is voor alle medeëigenaars van rechtswege bindend, voor zover de aangifte van nalatenschap de volgende gegevens

bevat :

1° de bevestiging dat deze goederen voldoen aan de in § 1 gestelde vereisten;

2° de verbintenis van de verkrijger(s) om deze goederen gedurende dertig jaren voor de bosbouw te blijven bestemmen voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte. Deze verbintenis heeft betrekking op een zaak en niet op een persoon, ongeacht in wiens handen het goed overgaat.

§ 3. De erfgenamen of legatarissen die de vermindering genieten, stellen daarenboven een hypothecaire of andere zekerheid voor de inning van de sommen die opeisbaar kunnen worden met toepassing van § 5.

Geschiedt de hypothecaire inschrijving niet binnen zeven maanden, dan wordt ze op verzoek van de ontvanger van ambtswege genomen op de goederen die voor de bedoelde vermindering in aanmerking komen.

De ontvanger verleent opheffing van de inschrijving, in de administratieve vorm, zonder de betaling van de verschuldigde sommen tegenover de hypotheekbewaarder te moeten verantwoorden.

§ 4. De vermindering mag in geen geval tot gevolg hebben dat de belastbare baten van de erfgenamen of legatarissen die geen van de in § 1 bedoelde goederen verkrijgen, wordt verminderd.

§ 5. In geval van onjuiste bevestiging of van niet-naleving van de verbintenis om gedurende dertig jaar de goederen geheel of gedeeltelijk voor de bosbouw te bestemmen, zijn, in geval van opzet, naast de aanvullende rechten berekend op basis van de overeenkomstig artikel 19 vastgestelde verkoopwaarde, tevens de boete bepaald bij artikel 129bis en de moratoire interest berekend overeenkomstig artikel 81 verschuldigd.

Het bedrag wordt berekend naar rata van de oppervlakte waarvoor de verbintenis niet werd nageleefd.

De aanvullende rechten, boeten en interesten die verschuldigd zijn wegens niet-naleving van de verbintenis om gedurende dertig jaar de goederen voor de bosbouw te bestemmen, worden evenredig verminderd rekening houdende met het aantal verlopen volle jaren van de in § 2, 2°, gestelde termijn.

Ingeval van achtereenvolgende eigendomsovergangen, hetzij bij overlijden, hetzij onder de levenden, van goederen bedoeld in § 1, is de voor de eerste overgang toegekende vermindering definitief verworven, indien de rechtverkrijgenden van de volgende overgang, ongeacht hun hoedanigheid, zich overeenkomstig § 2, 2°, verbinden.

§ 6. De controleregels op de naleving van de voorwaarden van de vermindering worden in gemeen overleg met de Gewesten vastgesteld.

ART. 2

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Artikel 2.- In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 129bis ingevoegd, luidende :

"Artikel 129bis. Wie een onjuiste bevestiging doet betreffende de in artikel 21bis bedoelde goederen of de in dat artikel bedoelde verbintenis niet naleeft, om behoudens overmacht, gedurende dertig jaar de goederen voor de bosbouw te bestemmen, verbeurt een boete gelijk aan de aanvullende rechten."

ART. 3

In artikel 137 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de besluitwet van 4 mei 1940 en bij de wet van 1 augustus 1985, wordt een 4°bis ingevoegd, luidend als volgt :

"4°bis van de aanvullende rechten, interesten en boeten verschuldigd in geval van overtreding van artikel 21bis, na vijf jaar te rekenen van de dag van de vaststelling van de overtreding;"

ART.4

De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt.

VERANTWOORDING

A. Voorafgaande opmerking.

Artikel 21 van het Wetboek der successierechten bepaalt een forfaitaire belastbare waarde voor welbepaalde gevallen. De voorgestelde maatregel verleent daarentegen een vermindering van de belastbare waarde. Bijgevolg leek het verkieslijker om een nieuw artikel 21bis in bovengenoemd Wetboek in te voegen.

In dit artikel wordt ook het geval van de eigenaars van aandelen die beboste percelen vertegenwoordigen, geregeld.

B. Technische toelichting.

De instelling van bepaalde fiscale maatregelen ten gunste van de bosbouw is principieel aanvaard. Dit amendement heeft tot doel om in de praktijk de toepassing van de vermindering van de belastbare waarde voor bossen en wouden mogelijk te maken. Tevens beoogt het de belangen van de Schatkist te vrijwaren ingeval de

erfgenaar of de legataris de voorwaarden, waaraan de vermindering is onderworpen, niet vervult.

Het nieuwe artikel 21bis van het Wetboek der successierechten voorziet in :

- grondvoorwaarden waaraan moet voldaan worden bij het opvallen van de nalatenschap (§ 1);
- grond- en vormvoorwaarden die de erfgerechtigden moeten vervullen (§§ 2 en 3);
- een bijzondere regel voor de vereffening der rechten (§ 4);
- de invordering van de rechten, interesten en boeten ingeval de erfgerechtigden hun verbintenissen niet meer naleven of niet meer in staat zijn om ze na te leven (§ 5);
- controlemodaliteiten (§ 6);

Voorwaarden betreffende de aard der goederen.

De goederen waarvoor de belastbare waarde beperkt wordt tot 25 % van de verkoopwaarde zijn in § 1 bepaald.

Het moet eensdeels gaan om gronden die bestemd zijn voor bosbouw, hetgeen met de wens van de indiener van het geamendeerde voorstel overeenstemt en het goed moet normaal bestemd zijn voor bosbouw. Daarom moet deze bestemming vaststaan op de dag van het overlijden.

Het is overduidelijk dat de bestemming ook toepasselijk is op de rooiingen, de kaalvlakten, die bestemd zijn om terug bebost te worden, de brandwegen en de boswegen. De heiden worden eveneens beoogd in de mate waarin zij een ecologische functie vervullen in het voortbestaan der bossen.

De vermindering is niet toepasselijk op de fruitboomgaarden, tuinen, de kwekerijen, de sierbeplantingen, de aanplantingen met kerstbomen en op de gebouwen die zich in beboste eigendommen bevinden.

Andersdeels moet drie vierde van de oppervlakte bestemd zijn voor bosbouw.

Deze bepaling houdt geen probleem in voor de gerooide delen of voor de heiden die zich bevinden in een beboste zone waarmee zij duidelijk een geheel vormen.

De toestand is anders wanneer het heiden betreft, die zich aan de rand van of nabij bossen bevinden. De vermindering mag in dat geval slechts toegepast worden indien de heide niet meer dan één vierde van de oppervlakte van het betrokken terrein uitmaakt.

Het criterium "drie vierde van de oppervlakte" moet

toegepast worden per kadastraal perceel.

Voorbeeld : A bezit een kadastraal perceel van 10 ha dat voor één vijfde bestemd is voor de bosbouw (eerste bosaanplanting); de rest zijn weiden. Hij bezit ook een kadastraal perceel van 30 ha dat volledig bebost is (tweede bosaanplanting). De vermindering van de belastbare grondslag kan slecht voor het tweede kadastraal perceel worden toegepast, alhoewel het geheel der bossen ($30 + 2 = 32$) 80 % van de totale oppervlakte uitmaakt.

Wat de terreinen, de bouwlanden, de weiden en de bouwgronden betreft, wordt om uit te maken of drie vierde van de oppervlakte van het terrein tot de bosbouw bestemd is, per kadastraal perceel gewerkt; m.a.w. een bouwland of een wei gelegen midden in of aan de rand van het bos, dat een eigen kadastraal nummer heeft, kan de vermindering van de belastbare grondslag niet genieten.

Uitbatingsvoorwaarden.

Het bosbeheer valt volledig onder de bevoegdheid van de Gewesten. Om die reden heeft men het niet nuttig geacht de uitbatingsvoorwaarden van de goederen waarvoor de vermindering gevraagd wordt, bij deze wet te bepalen.

De voorwaarden, die tot doel hebben een goed bosbeheer te verzekeren, zullen door het Gewest bepaald worden (vgl. het Vlaams bosdecreet van 13 juni 1990). Het bevoegde Gewest is datgene waar het goed gelegen is. De plaats waar de erfenis openviel is hierbij van geen tel. Als het Gewest geen uitbatingsvoorwaarden heeft vastgesteld, moeten de goederen slechts aan de voorwaarden eigen aan hun aard voldoen.

Voorwaarden betreffende de aanvraag van de vermindering.

Bepaald wordt dat de vermindering van rechtswege wordt verleend, voor zover de aangifte voldoet aan de in artikel 1, § 2, 1° en 2°, bedoelde voorwaarden.

De zekerheden.

De erfgenamen of legatarissen, die het voordeel van de vermindering genieten moeten een zekerheid stellen. Deze zekerheid mag bestaan uit een zakelijke of persoonlijke borg (hypotheek op een onroerend goed, zekerheidstelling in geld of in roerende waarden, bankwaarborg, borgstelling door een verzekeringsmaatschappij die borgtochten mag verlenen). Voor de toepassing van § 3 wordt verwezen naar artikel 63 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, dat de handelaars in onroerende goederen verplicht om een zekerheid te stellen.

De modaliteiten van de zekerheid (bevoegde overheid om het bedrag van de zekerheid te bepalen, minimumbedrag, enz.) mogen bij koninklijk besluit vastgesteld worden.

Opdat deze verrichting kosteloos zou zijn, wordt bepaald dat de ontvangers der registratie de hypotheek kunnen inschrijven op eenvoudig verzoek. De opheffing van de inschrijving wordt door de ontvanger in de administratieve vorm verleend.

Invordering van de rechten.

De invordering van de aanvullende rechten gebeurt in de 2 volgende gevallen :

- de rechthebbenden hebben een onjuiste verklaring gedaan ten einde de vermindering van de rechten te bekomen (bv. met betrekking tot de beboste oppervlakte);
- zij hebben hun verbintenissen niet nageleefd (onder andere de verbintenis de bosbouw gedurende ten minste 30 jaar voort te zetten).

De invordering kan slechts geschieden ten laste van de laatste rechthebbende, ongeacht zijn hoedanigheid, die eigenaar is van het goed, daar het om een verbintenis gaat die betrekking heeft op het goed (en niet op de persoon).

Elke overtreding van de bepalingen van artikel 21bis en van de reglementeringen, die door de Gewesten zijn vastgesteld, kan door de ambtenaren van het bosbeheer worden vastgesteld. Het proces-verbaal van vaststelling, dat aan de ontvanger van de registratie wordt overgemaakt, strekt tot titel voor de invordering van de aanvullende rechten.

Krachtens § 5 zijn, in geval van opzet, naast de aanvullende rechten tevens een fiscale boete en moratoire interesten verschuldigd.

Wordt de verbintenis niet nageleefd, dan moeten de aanvullende rechten, boeten en **interesten berekend worden naar rata van de oppervlakte waarvoor de verbintenis niet werd nageleefd.**

Opdat de invordering van de aanvullende rechten, boeten en interesten, ingeval van niet-naleving van de fiscale bepalingen en de bepalingen, gesteld door de Gewesten, geen buitengewone proporties (in extreme gevallen 400 tot 500 % van de rechten) zouden aannemen, bepaalt het amendement dat de aanvullende rechten - en ook de interesten en boeten - verminderd worden in verhouding tot het aantal verlopen volle jaren tussen het openvallen van de nalatenschap en de feitelijke omstandigheden die het verlies van het fiscaal voordeel meebrengen.

Voorbeeld : indien de erfgenamen van een nalatenschap, die openviel op 1.4.1992, op 5.6.1997 een kaalslag uitvoeren,

waardoor de bebossing verdwijnt, zijn zij 25/30sten der aanvullende

rechten verschuldigd evenals interesten vanaf 2.11.92 (in principe) en de fiscale boete, die berekend wordt op de aanvullende rechten.

Het laatste lid van § 5 heeft tot doel de fiscale toestand in geval van achtereenvolgende overgangen bij overlijden van bossen te vereenvoudigen. Het beoogt tevens te verhinderen dat de verbintenissen van een overleden rechthebbende gedurende een termijn van 30 jaar op zijn erfgenamen zouden overgaan.

Wanneer de erfgenamen van een rechthebbende zich persoonlijk verbinden om het bosbedrijf verder uit te baten gedurende 30 jaar, genieten zij niet alleen in hun eigen hoofde van het voordeel van de vermindering, maar regelen zij tevens definitief, wat hun rechtsvoorganger betreft, de fiscale toestand van de vorige overgang.

Indien zij zich daarentegen niet verbinden, genieten zij niet van het voordeel van de vermindering van de belastbare waarde voor de laatste overgang. Niets belet hen echter om de verbintenis van hun rechtsvoorganger na te leven. In dit geval zijn de aanvullende rechten voor de vorige overgang niet opeisbaar.

Controle.

Het is duidelijk dat de ontvanger van de registratie de controle op de naleving van de toepassingsvoorwaarden van het fiscaal voordeel niet alleen op zich kan nemen. De hulp van de gewestelijke administraties, belast met het bosbeheer, is noodzakelijk.

De controlemodaliteiten worden in gemeen overleg met de Gewesten door de Koning vastgesteld.

Sancties en verjaringen.

De artikelen 129bis en 137, 4°bis, van het Wetboek der successierechten zijn de onvermijdelijke technische aanvulling van het nieuw artikel 21bis.

Inwerkingtreding.

De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van de wet.

_____.

40-1 (S.E. 1988)
Document de commission n° 9
Finances

40-1 (B.Z. 1988)
Commissiestuk nr. 9
Financiën

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

3 mai 1991

Proposition de loi organisant certaines mesures fiscales en faveur de la production forestière à long terme.

**SOUS-AMENDEMENTS PROPOSES PAR
MME DARDENNE
AUX AMENDEMENTS DU GOUVERNEMENT**

(Doc. C. 2)

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

3 mei 1991

Voorstel van wet tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen ten voordele van de bosbouwproductie op lange termijn.

**SUBAMENDEMENTEN VAN
MEVR. DARDENNE
OP DE AMENDEMENTEN VAN DE REGERING**

(C. st. 2)

ART. 1er

Apporter à l'article 21bis proposé les modifications suivantes:

A) au § 1er et au § 2, 2°, remplacer les mots "production forestière" par les mots "gestion forestière".

JUSTIFICATION

Les mesures fiscales doivent bénéficier à tous ceux qui conservent leur bien boisé et qui le gèrent en fonction des impératifs dégagés par les Régions, lesquels impératifs ne viseront pas nécessairement exclusivement la production de bois, mais aussi peut-être la fonction sociale ou écologique de la forêt. Celui qui ouvrirait son bois aux promeneurs pourrait par exemple bénéficier de l'avantage fiscal souhaité, encore qu'il ne mène aucune gestion visant à la production de bois, même à titre accessoire.

B) remplacer le § 3 par ce qui suit:

"§ 3. Les héritiers, légataires ou donataires souhaitant bénéficier de la réduction constituent à leurs frais une garantie (...)"

"Ils en sont dispensés, à leur demande, si les biens pour lesquels la réduction est demandée ne sont pas hypothéqués. Dans ce cas, le receveur inscrit d'office une hypothèque sur ces biens."

JUSTIFICATION

1. Les héritiers, légataires ou donataires ne bénéficient pas encore de la réduction avant que les garanties exigées ne soient constituées. Ils ne "bénéficient" pas, mais "souhaitent (seulement) bénéficier" de la réduction.

2. Le § 3 propose par le gouvernement annihiler tout l'effet positif de la proposition. C'est bien parce que les propriétaires forestiers, pour obtenir les disponibilités nécessaires au paiement des droits de succession, plantent des espèces à croissance "rapide" ou effectuent des coupes prématurées, ou bien encore doivent vendre une partie de leurs bois (d'où une morcellement excessive et peu favorable à une bonne gestion) qu'une réduction fiscale est envisagée. Subordonner cette réduction à la constitution d'un cautionnement bancaire présente les mêmes travers que la situation actuelle. Si les bois sont quittes et libres de toute charge, le mécanisme de l'hypothèque garantit adéquatement les droits du Trésor sans pénaliser les contribuables.

C) au § 5, premier et deuxième alinéas, remplacer les mots "conditions d'exploitation" par les mots "conditions de gestion".

JUSTIFICATION

Voir justification de l'amendement A.

Il convient au demeurant d'unifier la terminologie ("production" et "exploitation" sont remplacés par un terme unique: "gestion").

ART. 2

A l'article 129*bis* proposé, remplacer les mots "conditions d'exploitation" par les mots "conditions de gestion".

JUSTIFICATION

Voir justification de l'amendement A.

Il convient au demeurant d'unifier la terminologie ("production" et "exploitation" sont remplacés par un terme unique: "gestion").

M. DARDENNE.

*
* *

ART. 1

In het voorgestelde artikel 21*bis* de volgende wijzigingen aan te brengen:

A) In § 1 en in § 2, 2°, de woorden "de bosbouw" en "bosbouw" respectievelijk te vervangen door de woorden "het bosbeheer" en "bosbeheer".

VERANTWOORDING

De fiscale maatregelen moeten ten goede komen aan een ieder die zijn bebost goed in stand houdt en het beheert overeenkomstig de voorschriften van de Gewesten. Die voorschriften hebben niet noodzakelijk alleen betrekking op de bosbouw maar wellicht ook op de sociale of ecologische functie van het bos. Iemand die zijn bos openstelt voor wandelaars, zou bij voorbeeld ook het gewenste fiscaal voordeel kunnen genieten, hoewel zijn beheer niet gericht is op de bosbouw als dusdanig zelfs niet als nevenactiviteit.

B) In § 5, eerste en tweede lid, het woord "uitbatingsvoorwaarden" te vervangen door het woord "beheersvoorwaarden".

VERANTWOORDING

Zie subamendement A.

Het is wenselijk de terminologie eenvormig te maken ("bouw" en "uitbating" worden vervangen door een zelfde woord : "beheer").

C) Paragraaf 3 te vervangen als volgt:

"De erfgenamen, legatarissen of begiftigden die de vermindering wensen te genieten, stellen op hun kosten een zekerheid voor de inning van de sommen die opeisbaar kunnen worden bij toepassing van § 5.

Zij worden op hun verzoek daarvan vrijgesteld indien op de goederen waarvoor de vermindering gevraagd wordt, geen hypotheek rust. In dat geval schrijft de ontvanger ambtshalve een hypotheek in op die goederen."

VERANTWOORDING

1. De erfgenamen, legatarissen of begiftigden kunnen eerst aanspraak maken op de vermindering wanneer de vereiste zekerheid gesteld is. Zij "genieten" de vermindering dus niet, maar "wensen" de vermindering te genieten.
2. De door de Regering voorgestelde § 3 doet het positieve effect van het voorstel volledig teniet. Een fiscale vermindering wordt juist overwogen omdat de boseigenaars, met het oog op het verkrijgen van liquiditeiten die nodig zijn voor de betaling van de successierechten, vlug groeiende soorten aanplanten, vroegtijdig kappen of een deel van hun bossen moeten verkopen (wat tot een buitensporige versnippering leidt die niet te verzoenen is met een goed beheer). De vermindering afhankelijk maken van het stellen van een zekerheid is even nadelig als de bestaande toestand. Zijn de bossen onbezwaard, dan waarborgt het hypotheekmechanisme op gepaste wijze de rechten van de Schatkist zonder dat de belastingplichtigen bestraft worden.

ART. 2

In het voorgestelde artikel 129*bis* het woord "uitbatingsvoorwaarden" te vervangen door het woord "beheersvoorwaarden".

VERANTWOORDING

Zie subamendement A op artikel 1.

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1990 - 1991

12 juin 1991

Proposition de loi
organisant certaines mesures fiscales en faveur
de la production forestière à long terme.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR LE GOUVERNEMENT

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1990 - 1991

12 juni 1991

Voorstel van wet
tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen ten
voordele van de bosbouwproductie op lange termijn.

AMENDEMENTEN
VAN DE REGERING

Article 1er.

Remplacer cet article par la disposition suivante :

"Article 1er. - Un article 21bis, rédigé comme suit, est inséré dans le Code des droits de succession :

"Article 21bis. § 1er. Par dérogation à l'article 19, la valeur imposable des terrains affectés à la production forestière situés dans le royaume qui, depuis quinze ans et aux trois quarts de leur superficie au moins, sont boisés, est réduite à 25 p.c. de leur valeur vénale, pour autant que ces biens soient gérés conformément aux conditions fixées par la Région dans laquelle ils sont situés.

§ 2. La réduction est subordonnée à la demande écrite, datée et signée par tous les héritiers, légataires ou donataires des biens visés au paragraphe premier, contenant :

1° l'affirmation que ces biens répondent aux conditions fixées par le paragraphe premier;

2° leur engagement que ces biens resteront affectés pendant trente ans à la production forestière aux trois quarts de leur superficie au moins.

A défaut d'accomplissement de ces conditions dans le délai fixé par le Roi, les droits sont calculés définitivement sans tenir compte de la réduction de la valeur vénale.

§ 3. Si les biens visés au § 1er sont cédés, le cessionnaire est tenu, en lieu et place du cédant, de toutes les obligations de ce dernier résultant de la demande de réduction. Il est personnellement tenu au paiement des droits complémentaires, de l'amende et des intérêts qui deviendraient exigibles par application du § 6.

§ 4. L'engagement prévu au § 2, 2° vaut constitution d'hypothèque et suit les biens en quelques mains qu'ils passent.

Cette hypothèque produit ses effets à compter de la date du décès et est opposable aux tiers à compter de cette date si l'inscription est requise dans un délai de dix-huit mois à compter de la date du décès. Après l'expiration de ce délai, elle ne prend rang qu'à compter du jour de l'inscription.

L'hypothèque couvre les droits complémentaires, les intérêts et les frais de poursuite et d'instance.

L'hypothèque est inscrite à la requête du receveur.

L'inscription a lieu en vertu de la demande prévue au § 2 pour un montant égal à 150 p.c. des droits complémentaires. En cas d'insuffisance d'estimation, d'omission ou de tout autre motif rendant exigible un supplément de droit, une inscription complémentaire peut être prise, nonobstant opposition, contestation ou recours, en vertu d'une contrainte, d'une assignation, d'une demande d'expertise ou de tout autre acte de poursuite.

Lorsque l'inscription est requise dans les dix-huit mois du décès, elle est prise sous le nom du défunt sans que les successeurs doivent être déterminés dans le bordereau. En ce cas, le défunt est désigné autant que possible par ses prénoms, dates et lieux de sa naissance et de son décès.

Si l'hypothèque prévue au premier alinéa ne peut pas être prise en premier rang ou si, pour quelque raison que ce soit, la valeur des biens grevés devient insuffisante pour couvrir le recouvrement des droits complémentaires et des intérêts, les héritiers, légataires, donataires ou leurs successeurs sont tenus de fournir, dans les six mois de la demande du receveur, un complément de garantie dont le montant est déterminé par le directeur régional de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines.

Les frais des formalités hypothécaires relatives à l'hypothèque prévue au premier alinéa sont à la charge des ayants droit.

Le receveur donne mainlevée de l'inscription, dans la forme administrative, sans qu'il soit tenu, vis-à-vis du conservateur des hypothèques de fournir la justification du paiement des sommes dues.

§ 5. La réduction ne peut en aucun cas avoir pour effet de réduire l'actif imposable dans le chef d'héritiers, légataires ou donataires ne recueillant pas de biens visés au § 1er.

§ 6. En cas d'affirmation inexacte ou de non-respect de l'engagement ou des conditions de gestion, il est dû, outre les droits complémentaires calculés sur base de la valeur vénale établie confor-

mément à l'article 19, l'amende prévue à l'article 129bis ainsi que l'intérêt moratoire calculé conformément à l'article 81.

Lorsque les droits complémentaires sont dus en raison du non-respect de l'engagement ou des conditions de gestion, ils sont dus pour le tout par l'auteur de l'infraction et réduits proportionnellement au nombre entier d'années échues du délai prévu au § 2, 2°.

En cas de transmissions successives par décès de biens visés au § 1er, la réduction est définitivement acquise pour la première transmission lorsque les ayants droit de la transmission suivante s'engagent conformément au § 2, 2°.

§ 7. Les modalités de contrôle de l'exécution des conditions de la réduction sont arrêtées de commun accord avec les Régions.

§ 8. Le Roi peut fixer des conditions et des modalités d'application complémentaires pour le présent article."

Article 2.

Remplacer cet article par la disposition suivante :

"Article 2.-Un article 129bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code :

"Article 129bis. Il est encouru une amende égale aux droits complémentaires par celui qui a fait une affirmation inexacte relativement aux biens visés à l'article 21bis ou qui n'a pas respecté l'engagement prévu par cet article ou les conditions de gestion des biens qui y sont visés."

Article 3.

A l'article 137 du même Code, modifié par l'arrêté-loi du 4 mai 1940 et par la loi du 1er août 1985, il est inséré un 4°bis, rédigé comme suit :

"4°bis des droits complémentaires, intérêts et amendes dus en cas d'infraction à l'article 21bis, après cinq ans à compter du jour du constat de l'infraction;"

Article 4.

Le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de la présente loi.

JUSTIFICATION

I. Exploitation - gestion

Au paragraphe 1er du nouvel article 21bis C.succ., le mot "exploités" est remplacé par le mot "gérés" qui a un sens moins économique et correspond mieux aux compétences des Régions en matière forestière. La même adaptation a été faite au § 6 et à l'article 129bis nouveau.

II. Demande de la réduction

Le § 2 a été complété par une disposition prévoyant la déchéance du droit à la réduction si la demande n'a pas été introduite dans le délai à fixer par le Roi.

Cette disposition est justifiée pour deux raisons :

1. le receveur doit pouvoir déterminer le statut fiscal des biens visés dans les meilleurs délais. Il ne se conçoit pas qu'il doive surseoir à la liquidation des droits ou qu'il doive revoir cette liquidation par la faute des intéressés;
2. il doit absolument être en possession de l'engagement des intéressés pour permettre l'inscription de l'hypothèque avec effet au jour du décès. En effet, tout le système de

la garantie pour le recouvrement des droits complémentaires est basé sur cet engagement (v. ci-après IV).

III. Cession des bois

Si les bois sont cédés, toutes les obligations résultant de la demande de réduction sont transférées sur le(s) cessionnaire(s).

Par cession sont visés tous les transferts conventionnels de propriété ou d'usufruit que ce soit par partage, par cession équipollente à partage, par cession entre indivisaires, par vente, donation ou apport en société.

La cession libère le cédant des obligations de maintenir la production forestière pendant trente ans et de respecter les conditions de gestion. Le cessionnaire, par contre, se voit contraint de respecter ces obligations s'il ne veut pas devenir débiteur des droits, intérêts et amendes.

Puisque l'obligation au paiement des droits complémentaires et intérêts dans le chef du cessionnaire déroge aux principes généraux énoncés par l'article 70 du Code des droits de succession, il faut le prévoir expressément.

Il va de soi que toutes les obligations fiscales qui incombent normalement aux héritiers, légataires et donataires (comme l'obligation de déposer une déclaration, de payer les droits, etc.) restent maintenues dans leur chef.

IV. Garanties

Celui qui demande la réduction de la base imposable doit constituer une garantie pour le recouvrement des droits complémentaires et intérêts qui pourraient devenir exigibles.

Cette garantie consiste dans l'hypothèque que le bénéficiaire constitue sur les bois et forêts au profit de l'Etat.

C'est l'engagement pris par l'héritier, le légataire ou le donataire de maintenir la production forestière pendant trente ans au moins et de respecter les conditions de gestion qui permet l'inscription de cette hypothèque. L'engagement vaut constitution de l'hypothèque et suit le bien en quelques mains qu'il passe. L'acquéreur des bois qu'il le veuille ou non, se verra toujours contraint de reprendre les obligations précitées résultant de l'engagement du cédant.

Le régime applicable ressemble beaucoup à celui de l'hypothèque légale.

Comme pour l'hypothèque légale,

- l'hypothèque constituée couvre le paiement des droits et intérêts;
- elle est inscrite sur requête du receveur;
- elle prend effet au jour du décès lorsqu'elle est requise dans les 18 mois à compter du décès;
- elle est inscrite au nom du défunt;
- la mainlevée est donnée par le receveur.

Par contre, elle diffère de l'hypothèque légale en ce sens

- qu'elle prend naissance uniquement lorsque l'héritier, le légataire ou le donataire demande la réduction;
- qu'elle ne peut être inscrite, au départ, que s'il existe l'engagement prévu au § 2, 2°;
- qu'elle sera inscrite même si tous les droits liquidés par le receveur (sur tous les autres biens et les 25 p.c. de la valeur des bois) sont payés.

Etant donné que la garantie dépend essentiellement de l'inscription de l'hypothèque dans les 18 mois, il est absolument nécessaire que l'engagement des héritiers, légataires ou donataires soit obtenu dans le délai à déterminer par le Roi.

Il ne suffit pas de prévoir une garantie uniquement pour les droits et intérêts qui pourraient devenir exigibles sur une première déclaration; il faut également prévoir la possibilité d'adapter le montant, et même la nature de la garantie, en fonction des situations qui peuvent surgir ultérieurement.

Sont visées notamment les deux situations suivantes :

- les bois n'ont pas été déclarés pour une valeur suffisante ou des omissions (portant sur des bois ou d'autres biens) ont pour effet d'augmenter le montant des droits éventuellement exigibles;
- les bois ont été abattus de sorte que la garantie (l'hypothèque) ne porte plus que sur le fonds nu.

Lorsque le receveur constate une insuffisance d'estimation concernant des bois ou une omission, l'engagement pris initialement par l'héritier, le légataire ou le donataire suffit pour prendre une inscription supplémentaire pour autant que l'existence de la cause d'exigibilité des droits soit reconnue (soit par le dépôt d'une nouvelle déclaration ou par l'accord sur le montant de l'insuffisance). Si les intéressés n'ont pas marqué leur accord sur la réclamation du receveur, l'inscription complémentaire est néanmoins prise mais en vertu d'une contrainte, d'une assignation, d'une demande d'expertise ou de tout autre acte de poursuite.

Le dernier alinéa du § 4 prévoit que les héritiers, légataires ou donataires peuvent être tenus de fournir un complément de garantie et ce notamment lorsque l'hypothèque constituée au profit du Trésor ne peut pas être prise au premier rang ou lorsque les bois ont été abattus de sorte que la garantie ne porte plus que sur le fonds nu. Dans ce cas,

les bénéficiaires de la réduction ou leurs successeurs peuvent constituer une garantie complémentaire portant sur d'autres biens ou étant d'une autre nature (cautionnement personnel d'une banque ou d'une compagnie d'assurance).

Remarque

Les règles de répartition du passif qui s'appliqueraient en l'absence du § 5 du nouvel art. 21bis C.succ., à savoir la combinaison des règles applicables en matière civile et de la règle dite du "restant net" ont été expliquées par M. DONNAY, Répertoire notarial, verbo "Droits de succession" n° 796, et par O. VAN ACOLEYEN, "Successierecht", deel I, n° 291 à 293, dont les extraits sont joints en annexe.

Artikel 1.

Dit artikel vervangen als volgt :

"Artikel 1. - Een artikel 21bis, luidend als volgt, wordt in het Wetboek der successierechten ingevoegd :

"Artikel 21bis, § 1. In afwijking van artikel 19 wordt de belastbare waarde van in het Rijk gelegen gronden die bestemd zijn voor de bosbouw en die reeds vijftien jaar en voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte bebost zijn, verminderd tot 25 p.c. van hun verkoopwaarde, voor zover deze goederen beheerd worden overeenkomstig de voorwaarden bepaald door het Gewest waar zij gelegen zijn.

§ 2. De vermindering is afhankelijk van een schriftelijk verzoek, dat door al de erfgenamen, legatarissen of begiftigden van de in de eerste paragraaf bedoelde goederen, gedagtekend en ondertekend is en dat tevens bevat :

1° de bevestiging dat deze goederen voldoen aan de in de eerste paragraaf gestelde vereisten;

2° hun verbintenis dat deze goederen gedurende dertig jaren tot bosbouw bestemd zullen blijven voor ten minste drie vierde van hun oppervlakte.

Indien deze voorwaarden binnen de door de Koning vastgestelde termijn niet vervuld zijn, worden de rechten definitief berekend zonder rekening te houden met de vermindering van de verkoopwaarde.

§ 3. Bij overdracht van de in § 1 bedoelde goederen is de overnemer in plaats van de overdrager gehouden tot alle verplichtingen die voor laatstbedoelde voortvloeiden uit de gevraagde vermindering. Hij is persoonlijk gehouden tot de betaling van de aanvullende rechten, de boete en de interesten die bij toepassing van § 6 opeisbaar zouden worden.

§ 4. De in § 2, 2°, bedoelde verbintenis geldt als hypotheekvestiging en volgt de goederen in welke handen zij ook overgaan.

Deze hypotheek heeft uitwerking vanaf de datum van het overlijden en is vanaf deze datum aan derden tegenstelbaar indien de inschrijving gevorderd wordt binnen een termijn van achttien maanden te rekenen van de datum van het overlijden. Na het verstrijken van deze termijn neemt hij slechts rang in op de datum van de inschrijving.

De hypotheek dekt de aanvullende rechten, de interesten, de vervolgings- en gerechtskosten.

De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ontvanger.

De inschrijving gebeurt krachtens het verzoek bedoeld in § 2 voor een bedrag gelijk aan 150 p.c. van de aanvullende rechten. Bij tekortschatting, verzuim of om het even welke reden waardoor aanvullende rechten opeisbaar worden, kan niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, een aanvullende inschrijving genomen worden krachtens een dwangbevel, een dagvaarding, een aanvraag tot schatting of elke andere vervolgingsakte.

Wanneer de inschrijving binnen de achttien maanden na het overlijden wordt gevorderd, wordt ze op naam van de overledene genomen, zonder dat de rechtsopvolgers in het borderel nader bepaald moeten worden. In dit geval worden de voornamen, de datum en de plaats van geboorte en van overlijden van de overledene voor zover mogelijk vermeld.

Indien de in het eerste lid bedoelde hypotheek niet in eerste rang kan worden genomen of, om welke reden ook, de waarde van de bezwaarde goederen ontoereikend wordt om de invordering van de aanvullende rechten en de interesten te dekken, zijn de erfgenamen, legatarissen en begiftigden of hun opvolgers gehouden, binnen de zes maanden van het verzoek daartoe door de ontvanger, een bijkomende zekerheid te stellen waarvan het bedrag door de gewestelijke directeur van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen wordt bepaald.

De kosten der hypothecaire formaliteiten betreffende de in het eerste lid bepaalde hypotheek zijn ten laste van de rechthebbenden.

De ontvanger verleent opheffing van de inschrijving in de administratieve vorm, zonder de betaling van de verschuldigde sommen tegenover de hypotheekbewaarder te moeten verantwoorden.

§ 5. De vermindering mag in geen geval tot gevolg hebben dat het belastbaar actief van de erfgenamen, legatarissen of begiftigden die geen van de in § 1 bedoelde goederen ontvangen, wordt verminderd.

§ 6. In geval van onjuiste bevestiging, van niet-naleving van de verbintenis of van niet-naleving van de beheersvoorwaarden zijn, naast de aanvullende rechten berekend op basis van de overeenkomstig artikel 19 vastgestelde verkoopwaarde, tevens de boete bepaald bij artikel 129bis en de moratoire interest berekend overeenkomstig artikel 81 verschuldigd.

Wanneer de aanvullende rechten verschuldigd zijn wegens niet-naleving van de verbintenis of van de beheersvoorwaarden, zijn zij voor de geheelheid verschuldigd door degene die de overtreding begaat en worden zij evenredig verminderd rekening houdende met het aantal verlopen volle jaren van de in § 2, 2° gestelde termijn.

Ingeval van achtereenvolgende overgangen bij overlijden van goederen bedoeld in § 1, is de voor de eerste overgang toegekende vermindering definitief verworven, indien de rechthebbenden van de volgende overgang zich overeenkomstig § 2, 2°, verbinden.

§ 7. De controlemodaliteiten op de naleving van de voorwaarden van de vermindering worden in gemeen overleg met de Gewesten vastgesteld.

§ 8. De Koning mag voor de toepassing van dit artikel aanvullende voorwaarden en toepassingsmodaliteiten vaststellen.

Artikel 2.

Dit artikel vervangen als volgt :

"Artikel 2. - Een artikel 129bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde Wetboek ingevoegd :

"Artikel 129bis. Wie een onjuiste bevestiging doet betreffende de in artikel 21bis bedoelde goederen, de verbintenis bedoeld in dit artikel niet naleeft of de beheersvoorwaarden van de desbetreffende goederen niet naleeft, verbeurt een boete gelijk aan de aanvullende rechten."

Artikel 3.

In artikel 137 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de besluitwet van 4 mei 1940 en bij de wet van 1 augustus 1985, wordt een 4°bis ingevoegd, luidend als volgt :

"4°bis van de aanvullende rechten, interesten en boeten verschuldigd in geval van overtreding van artikel 21bis, na vijf jaar te rekenen van de dag van de vaststelling van de overtreding;"

Artikel 4.

De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt.

VERANTWOORDING

I. Uitbating - beheer.

In de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 21bis Wb. succ. wordt het woord "uitgebaat" vervangen door het woord "beheerd". Dit laatste legt minder de nadruk op het economisch aspect en sluit aldus beter aan bij de bevoegdheden van de Gewesten op het vlak van de bossen. Dezelfde aanpassing werd aan § 6 en artikel 129bis nieuw aangebracht.

II. Aanvraag van de vermindering.

De § 2 wordt aangevuld met een bepaling waarin het verval van het recht op de vermindering wordt voorzien, wanneer de aanvraag niet binnen de door de Koning vast te stellen termijn wordt ingediend.

De redenen hiervoor zijn tweërlei :

- 1) de ontvanger moet het fiscaal statuut van de bedoelde goederen zo vlug mogelijk kunnen bepalen. Men kan zich niet inbeelden dat de vereffening van de rechten uitgesteld of herzien zou moeten worden door de schuld van de betrokkenen;
- 2) de ontvanger moet in het bezit van de verbintenis van de betrokkenen zijn opdat de inschrijving van de hypotheek met uitwerking op de dag van het overlijden mogelijk zou zijn. Deze verbintenis ligt ten grond aan het stelsel van zekerheid dat de invordering van de rechten moet waarborgen (z. verder IV).

III. Overdracht van de bossen.

Bij overdracht van de bossen gaan al de verplichtingen van de cedent die voortvloeien uit de aanvraag tot vermindering over op de overnemer.

Met overdracht wordt elke bedongen overgang van eigendom of vruchtgebruik bedoeld ongeacht of hij door verdeling, met verdeling gelijkgestelde overdracht, overdracht tussen medeëigenaars, verkoop, schenking of inbreng in vennootschap plaatsvindt.

Door de overdracht wordt de cedent bevrijd van zijn verplichtingen om de bosbouw gedurende dertig jaar verder te zetten en de beheersvoorwaarden na te leven. De overnemer is verplicht deze verplichtingen na te leven, indien hij niet tot betaling van de rechten, interesten en boete wil gehouden zijn.

Aangezien de verplichting tot betaling van de aanvullende rechten en interesten op de overnemer berust en deze verplichting afwijkt van de algemene principes die in artikel 70 van het Wetboek der successierechten worden opgesomd, moet dit uitdrukkelijk voorzien worden.

De fiscale verplichtingen die normaal op de erfgenamen, legatarissen of begiftigden rusten (zoals de verplichting een aangifte in te dienen, de rechten te betalen, enz) blijven vanzelfsprekend op hen rusten.

IV. Zekerheden.

Wie de vermindering van de belastbare grondslag vraagt, moet met het oog op de invordering van de aanvullende rechten en van de interesten die opeisbaar zouden kunnen worden, een zekerheid stellen.

Deze zekerheid bestaat in een door de begunstigde ten voordele van de Staat te vestigen hypotheek op de bossen en wouden.

De inschrijving van deze hypotheek is mogelijk door het loutere feit van het aangaan door de erfgenaam, legataris of begiftigde van de verbintenis om de bosbouwbestemming gedurende ten minste dertig jaar in stand te houden met naleving van de beheersvoorwaarden. Het aangaan van de verbintenis impliceert het vestigen van de hypotheek. De verbintenis volgt het goed in welke handen het ook overgaat. Of de verkrijger van het bos het wil of niet, hij zal steeds gehouden zijn de verplichtingen na te leven die uit de door de cedent aangegane verbintenis voortvloeien.

Het regime dat van toepassing is, vertoont veel gelijkenissen met dat van de wettelijke hypotheek.

Zoals dit voor de wettelijke hypotheek geldt :

- dekt de hypotheek de betaling van de rechten en interesten;
- wordt zij ingeschreven op verzoek van de ontvanger;
- heeft zij uitwerking op de dag van het overlijden wanneer haar inschrijving binnen 18 maand na het overlijden wordt verzocht;
- wordt zij op naam van de overledene ingeschreven;
- wordt de opheffing ervan door de ontvanger gegeven.

Op volgende punten verschilt de hier bedoelde hypotheek nochtans van de wettelijke hypotheek :

- zij ontstaat enkel wanneer de erfgenaam, legataris of begiftigde de vermindering vraagt;
- de oorspronkelijke inschrijving kan maar genomen worden indien de verbintenis bedoeld in § 2, 2° werd aangegaan;
- zij wordt ingeschreven zelfs al werden alle door de ontvanger gevorderde rechten (berekend op alle andere goederen en op de 25 p.c. van de waarde van de bossen) betaald.

Vermits de zekerheid grotendeels afhangt van de inschrijving van de hypotheek binnen de achttien maanden, is het onontbeerlijk dat de erfgenamen, legatarissen of begiftigden de verbintenis aangaan binnen een door de Koning te bepalen termijn.

Er kan niet volstaan worden met het voorzien in een zekerheid die enkel de invordering waarborgt van de rechten en interesten die overeenkomstig een oorspronkelijke aangifte opeisbaar zouden kunnen worden; tevens moet voorzien worden in de mogelijkheid om het bedrag en zelfs de aard van de zekerheid aan te passen gelet op de situaties die zich nadien kunnen voordoen. Concreet worden de twee volgende situaties bedoeld :

- de bossen werden voor een te lage waarde aangegeven of verzuimen (betreffende bossen of andere goederen) brengen mee dat het bedrag van de gebeurlijk eisbare rechten groter wordt;
- de bossen werden gerooid waardoor de zekerheid (hypotheek) enkel nog bestaat op de naakte grond.

Wanneer de ontvanger een tekortschatting betreffende de bossen of een verzuim vaststelt, kan hij, op grond van de oorspronkelijke verbintenis van de erfgenaam, legataris of begiftigde, een bijkomende inschrijving nemen mits het bestaan van de oorzaak van de eisbaarheid van de rechten wordt erkend (hetzij door het indienen van een aanvullende aangifte, hetzij door een akkoord omtrent het bedrag van de tekortschatting). Indien de betrokkenen niet akkoord gaan met deze vaststellingen van de ontvanger dan wordt toch een bijkomende inschrijving genomen maar dan op grond van een dwangbevel, een dagvaarding, een aanvraag tot controleschatting of om het even welke andere vervolgingsakte.

Het laatste lid van § 4 bepaalt dat de erfgenamen, legatarissen of begiftigden ertoe gehouden kunnen worden om een aanvullende zekerheid te stellen, meer bepaald wanneer de ten voordele van de Staat gevestigde hypotheek niet als eerste rang inneemt of wanneer de bossen gerooid werden zodat de zekerheid enkel nog slaat op de naakte grond. In dit geval kunnen de begunstigden van de vermindering of hun rechtverkrijgenden de aanvullende zekerheid stellen onder de vorm van een zakelijke zekerheid op andere goederen of onder de vorm van een persoonlijke zekerheid (borg gesteld door een bank- of verzekeringsmaatschappij).

Opmerking

Men vindt de regels inzake verdeling van het passief die toepassing zouden vinden mocht § 5 van het nieuwe artikel 21bis weggelaten worden, toegelicht in :

- M. DONNAY, "Repertoire Notarial, Droits de succession" nr. 796 (cf. bijlage 2).
- O. VAN ACOLEYEN, "Successierecht", deel I, nrs. 291 tot 293 (cf. bijlage 3).

Het betreft hier meer bepaald de combinatie van de regels van het burgerlijk recht terzake met "de regel van het netto-over-schot".

Le Ministre des Finances, De Minister van Financiën,

PH. MAYSTADT.